

Bruxelles, 3.5.2023
COM(2023) 234 final

2023/0135 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind combaterea corupției, de înlocuire a Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene și de modificare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Corupția este extrem de dăunătoare pentru societate, pentru democrațiile noastre, pentru economie și pentru cetățeni. Aceasta subminează instituțiile pe care ne bazăm, afectându-le credibilitatea și capacitatea de a pune în aplicare politici publice și servicii publice de calitate. Corupția acționează ca un factor favorizant al criminalității organizate și al ingerințelor străine ostile. Prevenirea și combaterea cu succes a corupției sunt elemente esențiale atât pentru protejarea valorilor UE și pentru eficacitatea politicilor UE, cât și pentru menținerea statului de drept și a încrederii în cei aflați la putere și în instituțiile publice.

Corupția reprezintă un obstacol în calea creșterii economice durabile, deturnând resurse ce pot fi utilizate pentru obținerea unor rezultate productive, subminând eficiența cheltuielilor publice și accentuând inegalitățile sociale. Aceasta împiedică buna funcționare a pieței unice, creează incertitudini în ceea ce privește desfășurarea de activități economice și frânează investițiile. Prin natura sa, corupția este dificil de cuantificat, dar chiar și estimările prudente sugerează faptul că aceasta implică, la nivelul UE, costuri economice de cel puțin 120 de miliarde EUR pe an¹. Efectele negative ale corupției se resimt la nivel mondial, subminând eforturile de promovare a bunei guvernante, de asigurare a prosperității și de realizare a obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite.

Datele sondajului Eurobarometru din 2022 sugerează că 68 % dintre cetățenii UE și 62 % dintre întreprinderile cu sediul în UE consideră că în țara lor corupția este larg răspândită². Discursul privind starea Uniunii din 2022 plasează lupta împotriva corupției printre prioritățile agendei Comisiei Europene, subliniind necesitatea combaterii acestui fenomen atât la nivelul UE, cât și la nivel național. De asemenea, Parlamentul European a pledat în repetate rânduri pentru intensificarea acțiunilor de combatere a corupției la nivelul UE³. Și Consiliul a avut astfel de luări de poziție, în special în contextul cooperării pentru combaterea criminalității internaționale organizate și grave⁴.

Este necesară o actualizare a actualului cadru juridic al UE privind combaterea corupției pentru a ține seama de evoluția amenințărilor legate de corupție și de obligațiile legale ale Uniunii și ale statelor membre în temeiul dreptului internațional, precum și de evoluția cadrelor juridice penale naționale. Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului⁵ stabilește

---

¹ Această estimare se bazează pe datele prezentate de unele instituții și organisme specializate, cum ar fi Camera Internațională de Comerț, *Transparency International*, Pactul mondial al ONU (*UN Global Compact*), Forumul Economic Mondial și publicația „Clean Business is Good Business”, potrivit cărora pierderea de bogăție economică datorată corupției se ridică la 5 % din PIB la nivel mondial. Potrivit unei alte estimări, costurile suportate de economia UE din cauza corupției erau cuprinse între 179 de miliarde EUR și 990 de miliarde EUR pe an (studiul „The Cost of Non-Europe in the Area of Corruption” din 2016 efectuat de RAND Europe).

² A se vedea: https://home-affairs.ec.europa.eu/news/citizens-and-businesses-have-spoken-corruption-remains-serious-problem-eu-countries-2022-07-13_en.

³ De exemplu: Rezoluția din 25 octombrie 2016, Combaterea corupției și acțiunile subsecvente rezoluției CRIM, 2015/2110(INI), și Recomandarea Parlamentului European din 17 februarie 2022 adresată Consiliului și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind corupția și drepturile omului [2021/2066(INI)].

⁴ Concluziile Consiliului din 9 martie 2023 privind stabilirea priorităților UE pentru combaterea criminalității grave și organizate pentru EMPACT 2022-2025.

⁵ Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat (JO L 192, 31.7.2003, p. 54).

cerințe privind incriminarea corupției în sectorul privat. Convenția din 1997 privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai UE sau funcționari ai statelor membre ale UE⁶ abordează anumite acte de corupție care implică astfel de funcționari la nivel general. Însă aceste instrumente nu sunt suficiente de cuprinzătoare, iar normele existente în statele membre trebuie dezvoltate în continuare pentru a asigura un răspuns mai coerent și mai eficace în Uniune. Au apărut, de asemenea, lacune în materie de asigurare a respectării legislației la nivel național și obstacole în cooperarea dintre autoritățile competente ale diferitelor state membre. Autoritățile din statele membre se confruntă cu provocări legate de, printre altele, durata excesivă a urmăririi penale, termenele scurte de prescripție, normele privind imunitatea și privilegiile, disponibilitatea limitată a resurselor, a formării și a competențelor de investigare.

UE este parte la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC)⁷, care este cel mai cuprinzător instrument juridic internațional în acest domeniu, combinând o gamă largă de măsuri de prevenire și combatere a corupției. Prezenta propunere legislativă va actualiza cadrul legislativ al UE, inclusiv prin încorporarea standardelor internaționale obligatorii pentru UE, cum ar fi cele din cadrul UNCAC. Scopul este de a garanta că toate formele de corupție sunt incriminate în toate statele membre, că și persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru astfel de infracțiuni și că sancțiunile aplicate infracțiunilor sunt eficace, proporționale și disuasive. În plus, propunerea include măsuri relevante de prevenire a corupției în conformitate cu standardele internaționale și de facilitare a cooperării transfrontaliere, astfel cum prevede UNCAC.

Pentru eradicarea corupției sunt necesare atât mecanisme preventive, cât și represive. Statele membre sunt încurajate să adopte o gamă largă de măsuri preventive, legislative și de cooperare ca parte a luptei împotriva corupției. Dacă nu sunt abordate, deficiențele în materie de integritate, conflictele de interese nedivulgate sau încălcările grave ale normelor de etică pot conduce la activități de corupție. Prevenirea corupției reduce necesitatea adoptării de măsuri penale represive și are beneficii mai ample în ceea ce privește promovarea încrederii publicului și gestionarea comportamentului funcționarilor publici.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Propunerea de directivă completează Strategia UE privind o uniune a securității (2020-2025)⁸. În aprilie 2021, Comisia a adoptat, de asemenea, Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025⁹, ce include măsuri specifice de combatere a corupției ca factor favorizant al criminalității organizate. Ulterior, Comisia a evaluat situația actuală atât a dimensiunii legislative, cât și a celei operaționale legate de prevenirea și combaterea corupției, în contextul unui studiu extern, care a fost finalizat la sfârșitul anului 2022¹⁰.

---

⁶ Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (JO C 195, 25.6.1997, p. 2).

⁷ Organizația Națiunilor Unite 2003, Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, Seria tratate nr. 2349 (octombrie): 41, <https://www.unodc.org/unodc/en/treaties/CAC/>.

⁸ Comunicarea din 24 iulie 2020 referitoare la Strategia UE privind uniunea securității, COM(2020) 605 final.

⁹ Comunicarea din 14 aprilie 2021 referitoare la Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025, COM(2021) 170 final.

¹⁰ Comisia Europeană, Gaglio, I., Guzzon, J., Bartz, K., et al., *Strengthening the fight against corruption. Assessing the EU legislative and policy framework: final report for acceptance* (Intensificarea luptei împotriva corupției. Evaluarea cadrului legislativ și de politică al UE: raport final pentru acceptare), Oficiul pentru Publicații, 2023.

Strategia UE privind combaterea traficului de persoane (2021-2025)¹¹, adoptată în aprilie 2021, este strâns legată de Strategia UE de combatere a criminalității organizate. Aceasta subliniază faptul că grupurile infracționale organizate implicate în traficul de persoane se folosesc tot mai des de întreprinderi legale pentru operațiunile pe care le desfășoară și sunt implicate în alte infracțiuni grave, cum ar fi corupția, prin care sunt sprijinite activitățile lor de bază. Corupția poate împiedica și mai mult detectarea traficului de persoane, de exemplu, în cazul în care autoritățile responsabile cu identificarea victimelor sunt implicate în activități de corupție.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Setul de instrumente privind statul de drept

Începând din 2020, Comisia monitorizează evoluțiile în materie de combatere a corupției la nivel național, unul dintre pilonii principali ai ciclului anual de raportare privind statul de drept. Începând din 2022, rapoartele includ, de asemenea, recomandări pentru fiecare țară, cu obiectivul de a sprijini statele membre în eforturile lor de a continua reformele în curs sau pe cele planificate, de a încuraja evoluțiile pozitive și de a contribui la identificarea domeniilor în care ar putea fi necesare îmbunătățiri sau acțiuni ulterioare privind schimbările sau reformele recente. Măsurile anticorupție fac parte, de asemenea, din colaborarea cu statele membre în cadrul Semestrului european și al planurilor naționale de redresare și reziliență. Semestrul european a evaluat provocările în lupta împotriva corupției, cum ar fi achizițiile publice, integritatea în administrația publică, mediul de afaceri și sectoarele asistenței medicale. Recomandările specifice fiecărei țări din cadrul semestrului european au stat la baza unor reforme și investiții concrete pentru îmbunătățirea capacității de combatere a corupției în mai multe state membre. Acestea se reflectă în jaloane concrete din planurile naționale de redresare și reziliență.

În temeiul Regulamentului privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii [Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092], Comisia poate propune Consiliului UE să impună măsuri bugetare statelor membre ale UE în cazul în care încălcările principiilor statului de drept, inclusiv corupția, pot afecta sau riscă să afecteze grav, într-o manieră îndeajuns de directă, buna gestiune financiară a bugetului Uniunii sau protecția intereselor financiare ale Uniunii.

Totodată, corupția reprezintă un instrument de ingerință externă în procesele democratice, combaterea corupției constituind direcția principală de acțiune în curs de elaborare a pachetului de măsuri privind apărarea democrației, care face parte, de asemenea, din Programul de lucru al Comisiei pentru 2023.

Confiscarea și recuperarea activelor

Directiva 2014/42/UE¹² a stabilit norme privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și a produselor infracțiunilor pentru a-i priva efectiv pe infractori de activele deținute în mod ilegal. Domeniul de aplicare al directivei includea infracțiuni vizate de Convenția privind

---

¹¹ Comunicarea din 14 aprilie 2021 referitoare la Strategia UE privind combaterea traficului de persoane 2021-2025, COM(2021) 171 final.

¹² Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

lupta împotriva corupției care implică funcționari¹³ și de Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului privind combaterea corupției în sectorul privat¹⁴. În mai 2022, Comisia a prezentat o propunere pentru o nouă directivă privind recuperarea și confiscarea activelor¹⁵, pe baza legislației anterioare¹⁶. Propunerea prevede un cadru nou și consolidat de recuperare a activelor pentru asigurarea faptului că nu este rentabil să se săvârșească infracțiuni. Aceasta ar oferi autorităților instrumente mai bune pentru a priva grupurile infracționale organizate de mijloacele financiare necesare pentru desfășurarea altor activități infracționale, inclusiv acte de corupție.

Combaterea spălării banilor

Corupția și spălarea banilor sunt legate în mod intrinsec. La fel ca în cazul altor infracțiuni generatoare de venituri, infracțiunile de corupție sunt comise cu scopul de a obține un câștig personal. Combaterea spălării banilor este piatra de temelie a agendei mai ample de combatere a criminalității grave, inclusiv a corupției, prin privarea infractorilor de câștigurile obținute pe căi ilicite și prin urmărirea penală a celor care contribuie la spălarea acestor câștiguri.

Directiva (UE) 2018/1673 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor¹⁷ stabilește norme de bază privind incriminarea spălării banilor și prevede că activitățile de corupție trebuie să fie considerate infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor. În iulie 2021, Comisia a adoptat propuneri legislative de consolidare a normelor Uniunii în materie de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului (CSB/CFT)¹⁸, în special prin consolidarea capacității unităților de informații financiare (FIU) de a detecta, a analiza și a disemina informații financiare legate de spălarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni. Aceasta este o condiție prealabilă esențială pentru investigarea și urmărirea penală eficace a infracțiunilor de corupție.

Traficul de bunuri culturale este o afacere profitabilă pentru grupurile infracționale organizate. Pe lângă traficul de bunuri culturale, infractorii pot abuza chiar și de bunurile culturale dobândite în mod legal, în scopul spălării banilor și al eludării sancțiunilor. La 13 decembrie 2022, Comisia a adoptat Planul de acțiune al UE împotriva traficului de bunuri

---

¹³ Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (JO C 195, 25.6.1997).

¹⁴ Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat (JO L 192, 31.7.2003).

¹⁵ Bruxelles, 25 mai 2022, COM(2022) 245 final.

¹⁶ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39), Decizia 2007/845/JAI a Consiliului din 6 decembrie 2007 privind cooperarea dintre oficiile de recuperare a creanțelor din statele membre în domeniul urmăririi și identificării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni sau a altor bunuri având legătură cu infracțiunile (JO L 332, 18.12.2007, p. 103), Decizia-cadru 2005/212/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind confiscarea produselor, a instrumentelor și a bunurilor având legătură cu infracțiunea (JO L 68, 15.3.2005, p. 49) și Regulamentul (UE) 2018/1805 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind recunoașterea reciprocă a ordinelor de indisponibilizare și de confiscare (JO L 303, 28.11.2018, p. 1).

¹⁷ Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018).

¹⁸ Pachetul legislativ privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, https://finance.ec.europa.eu/publications/anti-money-laundering-and-countermeasures-financing-terrorism-legislative-package_en.

culturale¹⁹, ce oferă un cadru cuprinzător care să le permită UE și statelor membre să înregistreze progrese în materie de prevenire și depistare a traficului de bunuri culturale și a infracțiunilor conexe, inclusiv a corupției, precum și în ceea ce privește răspunsul în materie de justiție penală la acestea.

Protecția avertizorilor de integritate

Directiva (UE) 2019/1937 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii („Directiva privind avertizarea în interes public”)²⁰ a fost adoptată în 2019 cu scopul de a le oferi avertizorilor de integritate o protecție solidă ca mijloc de consolidare a asigurării respectării dreptului Uniunii în domenii-cheie de politică. Directiva se aplică, de asemenea, în ceea ce privește raportarea unui act de fraudă sau de corupție și a oricărei alte activități ilegale care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii și protecția persoanelor care raportează astfel de încălcări²¹. Această directivă ar trebui să se aplice în ceea ce privește raportarea infracțiunilor menționate în prezenta propunere și protecția persoanelor care raportează astfel de infracțiuni. De asemenea, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că persoanele care furnizează probe sau cooperează în alt mod în cadrul anchetelor penale beneficiază de protecția, sprijinul și asistența necesare în contextul procedurilor penale.

Sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori

Sistemele de acordare a cetățeniei pentru investitori („pașaportul de aur”) și a dreptului de ședere pentru aceștia („viza de aur”) pot contribui la ascunderea sau facilitarea infracțiunilor financiare și economice, inclusiv a corupției²². Există, de asemenea, îngrijorări legate de lipsa de transparență și de control al sistemelor, precum și de rolul intermediarilor în cadrul acestor sisteme. Propunerea Comisiei referitoare la un nou regulament privind combaterea spălării banilor²³ urmărește să instituie supravegherea activităților intermediarilor în cadrul sistemelor de acordare a dreptului de ședere investitorilor. Comisia consideră că sistemele de acordare a cetățeniei investitorilor, în cadrul cărora cetățenia unui stat membru și, prin urmare, cetățenia UE, este acordată în mod sistematic în schimbul unor plăți sau investiții prestabilite și fără nicio legătură reală cu statul membru care acordă cetățenia, încalcă legislația UE. Prin urmare, Comisia este de părere că statele membre nu trebuie să aplice astfel de sisteme²⁴. Comisia a luat măsuri în mod direct împotriva statelor membre care mențin astfel de sisteme, pe baza prerogativelor sale de gardian al tratatelor, cu scopul de a le pune capăt.

---

¹⁹ Comunicarea din 13 decembrie 2022 privind Planul de acțiune al UE împotriva traficului de bunuri culturale, COM(2022) 800 final.

²⁰ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019).

²¹ Articolul 10 alineatul (3) litera (a) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 437, 28.12.2020, p. 49).

²² Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Sisteme din Uniunea Europeană de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori, 23 ianuarie 2019, COM(2019) 12 final. La 21 martie 2023, Comisia a trimis un stat membru în fața Curții de Justiție pentru încălcarea legislației UE prin sistemul său de acordare a cetățeniei pentru investitori.

²³ Propunere de regulament privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, COM(2021) 420 final.

²⁴ La 21 martie 2023, Comisia a trimis un stat membru în fața Curții de Justiție pentru încălcarea legislației UE prin sistemul său de acordare a cetățeniei investitorilor.

În recomandarea sa din 28 martie 2022, Comisia a invitat statele membre să ia toate măsurile și garanțiile necesare pentru a aborda diferitele riscuri inerente sistemelor de acordare a dreptului de ședere investitorilor, inclusiv cele legate de corupție²⁵.

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii

Directiva (UE) 2017/1371²⁶ urmărește să instituie un sistem armonizat, cu norme comune minime, pentru combaterea fraudei și a altor infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii. Directiva prevede definiții comune pentru o serie de infracțiuni care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, inclusiv pentru fraudă, spălare de bani, corupție activă și pasivă și deturnare de fonduri.

Articolul 325 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE) stabilește responsabilitatea comună a Uniunii și a statelor membre de a combate fraudă și orice altă activitate ilegală care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii prin măsuri de descurajare eficace. Acesta prevede, de asemenea, obligația statelor membre de a adopta aceleași măsuri de protecție a intereselor financiare ale Uniunii pe care le adoptă pentru protejarea propriilor lor interese financiare.

Pentru a se asigura că statele membre adoptă măsuri echivalente de combatere a corupției care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii și propriilor lor interese financiare, este necesară alinierea Directivei (UE) 2017/1371 la standardele stabilite în prezenta directivă în ceea ce privește sancțiunile, circumstanțele agravante și atenuante și termenele de prescripție.

În contextul evaluării Directivei (UE) 2017/1371, în conformitate cu articolul 18 din aceasta, Comisia va analiza măsura în care infracțiunile prevăzute în directiva respectivă trebuie să fie actualizate și în lumina prezentei directive.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temei juridic

Temeiurile juridice ale prezentei propuneri sunt articolul 83 alineatele (1) și (2) și articolul 82 alineatul (1) litera (d) din TFUE.

Articolul 83 alineatul (1) din TFUE identifică corupția drept una dintre infracțiunile de o gravitate deosebită de dimensiune transfrontalieră. Acest articol permite Parlamentului European și Consiliului să instituie normele minime necesare privind definirea corupției prin intermediul unor directive adoptate în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

Nu există o definiție unică a corupției, deoarece corupția se manifestă sub diferite forme care implică diferiți participanți. Într-adevăr, corupția este un fenomen endemic cu multe forme de

---

²⁵ Recomandarea Comisiei referitoare la măsuri imediate în contextul invadării Ucrainei de către Rusia în ceea ce privește sistemele de acordare a cetățeniei pentru investitori și sistemele de acordare a dreptului de ședere pentru investitori, 28 martie 2022, C(2022) 2028 final.

²⁶ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017).

manifestare în toate sferile societății, cum ar fi darea sau luarea de mită, delapidarea, traficul de influență, comerțul cu informații, abuzul de funcții și îmbogățirea ilicită²⁷.

În cursul negocierilor privind UNCAC, statele membre ale Organizației Națiunilor Unite au analizat cu atenție oportunitatea elaborării unei definiții juridice a corupției. S-a ajuns la concluzia că orice încercare de a găsi o definiție cuprinzătoare ar eșua în mod inevitabil în abordarea anumitor forme de corupție. În consecință, comunitatea internațională a ajuns la un consens cu privire la anumite manifestări ale corupției, dând în același timp fiecărui stat libertatea de a depăși standardele minime stabilite în UNCAC²⁸.

Articolul 83 alineatul (2) din TFUE este temeiul juridic pe baza căruia a fost adoptată Directiva (UE) 2017/1371, care este modificată prin prezenta propunere de directivă. Aceasta prevede competența UE de a stabili norme minime cu privire la definirea infracțiunilor și a sancțiunilor în domeniile de politică ale UE care au făcut obiectul unor măsuri de armonizare, în cazul în care acest lucru este esențial pentru punerea în aplicare eficace a politicilor din domeniile respective.

Articolul 82 alineatul (1) litera (d) din TFUE prevede temeiul juridic pentru adoptarea unor măsuri de facilitare a cooperării dintre autoritățile judiciare sau echivalente ale statelor membre în materie de urmărire penală și executare a deciziilor, cum ar fi adoptarea unor norme comune privind competența în materie penală.

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Corupția este un fenomen transnațional care afectează toate societățile și economiile. Măsurile adoptate exclusiv la nivel național sau chiar la nivelul Uniunii, fără a se ține seama de coordonarea și cooperarea internaționale, ar produce efecte nesatisfăcătoare. Acțiunea Uniunii ar trebui să acorde atenția cuvenită activității Grupului de state împotriva corupției (GRECO) al Consiliului Europei, a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și a Biroului Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC). În perioada 2016-2021, Eurojust a înregistrat 505 cazuri de corupție transfrontalieră, numărul acestora crescând constant în această perioadă de 5 ani²⁹, ceea ce denotă faptul că corupția este un fenomen transfrontalier tot mai accentuat în UE. Un studiu recent publicat de Comisia Europeană menționează faptul că „lipsa unui cadru european coerent care să includă dispoziții pentru toate infracțiunile de corupție identificate de standardele internaționale constituie o sursă de provocări legislative și operaționale în abordarea cazurilor de corupție transfrontaliere”³⁰.

Având în vedere dimensiunea transnațională a corupției și luând în considerare legislația UE deja existentă, se preconizează că acțiunea la nivelul UE va fi mai eficace și mai eficientă și va aduce o valoare adăugată tangibilă în comparație cu acțiunile întreprinse separat de statele membre. Intervenția UE ar crea valoare adăugată prin apropierea în continuare a dreptului penal al statelor membre, contribuind la asigurarea unui teren de acțiune comun pentru toate statele membre, precum și a coordonării și a unor standarde comune. După cum reiese din

---

²⁷ Raport privind costul non-Europei, *Stepping up the EU's efforts to tackle corruption* (Intensificarea eforturilor UE de combatere a corupției), EPRS | Serviciul de cercetare al Parlamentului European, Meenakshi Fernandes și Lenka Jančová, 2023, p. 15.

²⁸ UNODC, *Safeguarding against Corruption in Major Public Events - Facilitator's Guide* (Protejarea împotriva corupției la evenimente publice importante - Ghidul facilitatorului), p. 30.

²⁹ Eurojust, *Eurojust Casework on Corruption: 2016–2021 Insights* (Cazuri Eurojust privind corupția: Perspective 2016-2021), mai 2022.

³⁰ Comisia Europeană, Gaglio, I., Guzzon, J., Bartz, K., et al., *Strengthening the fight against corruption. Assessing the EU legislative and policy framework: final report for acceptance*, Oficiul pentru Publicații, 2023.

analiza din cadrul rapoartelor anuale privind statul de drept, lacunele din legislația existentă și aplicarea limitată a acesteia, precum și necesitatea cooperării și a creșterii capacității de urmărire penală a cazurilor transfrontaliere indică nevoia unei mai bune coordonări și a definirii unor standarde comune la nivelul UE. În plus, eficacitatea măsurilor de prevenire și a instrumentelor de investigare în întreaga UE ar fi îmbunătățită. De asemenea, având în vedere caracterul transfrontalier tot mai pronunțat al cazurilor de corupție, este necesară o colaborare strânsă între statele membre pentru adoptarea unor măsuri de prevenire și reprimare adecvate. Elaborarea unor definiții comune ale infracțiunilor ar facilita această colaborare. În cele din urmă, lupta împotriva corupției necesită eforturi combinate din partea mai multor actori. Astfel, încadrarea problemei corupției în contextul mai larg al UE, spre deosebire de contextele naționale individuale ale statelor membre, permite o implicare mai largă a tuturor părților interesate relevante.

În cazul în care nu se întreprinde nicio acțiune la nivelul UE, este probabil ca amploarea problemei corupției să se extindă semnificativ în următorii ani. Acest lucru ar avea implicații transfrontaliere clare și un efect direct asupra pieței unice, asupra intereselor financiare ale UE și asupra securității interne în general. Corupția dintr-un stat membru prezintă un interes direct pentru alte state membre din cauza efectelor transfrontaliere ale acesteia. Autoritățile judiciare și de aplicare a legii ar continua să se confrunte cu mari dificultăți în ceea ce privește soluționarea cazurilor de corupție mai complexe, dând posibilitatea autorilor infracțiunilor de a căuta, eventual, instanța din UE cea mai favorabilă, care nu vizează sau vizează mai puțin eficient și mai puțin cuprinzător anumite activități de corupție în cadrul său legislativ de combatere a corupției. Continuând să se dezvolte, corupția ar implica în final un cost mai mare pentru societate prin activitățile infracționale neîntrerupte și, totodată, ar putea facilita continuarea activității grupurilor infracționale organizate.

- **Proportionalitatea**

În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul 5 alineatul (4) din TUE, propunerea de directivă nouă se limitează la ceea ce este necesar și proporțional pentru prevenirea și combaterea eficientă a corupției și pentru a se pune în aplicare obligațiile și standardele internaționale, în special în ceea ce privește incriminarea corupției, în concordanță cu UNCAC.

UNCAC prevede obligația părților la Convenție de a lua măsuri legislative și de altă natură pentru a incrimina darea sau luarea de mită, deturnarea de fonduri și spălarea de bani și de a lua în considerare adoptarea unor măsuri legislative și de altă natură pentru incriminarea și a altor fapte (abuzul de funcții, traficul de influență și, sub rezerva Constituției și a principiilor fundamentale ale sistemului juridic al fiecăreia, îmbogățirea ilicită). În conformitate cu angajamentele cuprinse în Declarația politică adoptată în cadrul sesiunii speciale a Adunării Generale a ONU pe tema luptei împotriva corupției din 2021, Uniunea Europeană ar trebui, în măsura posibilului, să depășească standardele minime și să adopte măsuri suplimentare pentru prevenirea și combaterea corupției.

Propunerea definește domeniul de aplicare al infracțiunilor de corupție în vederea includerii tuturor comportamentelor relevante, limitându-l totodată la ceea ce este necesar și proporțional. Propunerea consolidează obligațiile internaționale existente, atunci când este necesar, pentru a îmbunătăți cooperarea transfrontalieră și pentru a împiedica infractorii să exploateze diferențele dintre legislațiile naționale în avantajul lor.

Impactul măsurilor propuse asupra statelor membre în ceea ce privește resursele necesare și necesitatea de a adapta cadrul național este contrabalansat de beneficiile oferite de capacitatea

sporită a statelor membre de a combate corupția prin intermediul dreptului penal, inclusiv printr-o mai bună cooperare transfrontalieră între autoritățile competente în cazurile de corupție transfrontalieră. Aproximarea măsurilor legate de prevenire și de utilizarea instrumentelor de investigare este prevăzută numai în măsura necesară pentru funcționarea eficace a cadrului de drept penal propus.

- **Alegerea instrumentului**

În conformitate cu articolul 83 și cu articolul 82 alineatul (1) din TFUE, instituirea unor norme minime privind definirea infracțiunilor și sancțiunile în cazul formelor grave de criminalitate cu o dimensiune transfrontalieră, inclusiv al corupției, nu poate fi realizată decât prin intermediul unei directive a Parlamentului European și a Consiliului, adoptată în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

3. REZULTATE ALE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Convenția din 1997 privind lupta împotriva corupției care implică funcționari publici, ce abordează darea sau luarea de mită în sectorul public, și Decizia-cadru 2003/568/JAI ce abordează darea sau luarea de mită în sectorul privat nu au făcut obiectul unei evaluări *ex post*.

Până în prezent, Comisia a adoptat două rapoarte privind punerea în aplicare a Directivei (UE) 2017/1371. În primul raport³¹, adoptat de Comisie la 6 septembrie 2021, se subliniază faptul că toate statele membre care au obligații în temeiul directivei au transpus principalele dispoziții ale acesteia, dar că este necesar să se îmbunătățească transpunerea directivei în ceea ce privește alte dispoziții. Raportul menționează că unele aspecte ale definiției „funcționarului public” nu au fost transpuse în legislația din aproape jumătate din statele membre. Potrivit raportului, un aspect suplimentar - „încălcarea atribuțiilor” - este solicitat în definirea atât a corupției active, cât și a corupției pasive în mai multe state membre. Acest aspect suplimentar restrânge puternic domeniul de aplicare al definițiilor corupției din directivă.

În ceea ce privește „corupția pasivă”, Comisia a constatat că, într-un număr redus de state membre, aspectul referitor la abținerea funcționarilor publici „de la a acționa în conformitate cu sarcinile [lor]” nu este reglementat de legislația națională. În ceea ce privește „corupția activă”, raportul menționează că unele dintre aspectele definiției prevăzute de directivă lipsesc sau nu sunt transpuse corect în unele state membre. În ceea ce privește deturnarea de fonduri, Comisia a constatat o transpunere mai restrânsă a acestei dispoziții sau lipsa cu totul a transunerii acesteia în unele state membre. De asemenea, referitor la sancțiuni, raportul menționează că dispozițiile directivei nu au fost transpuse corect într-un sfert dintre statele membre. În ceea ce privește termenele de prescripție, Comisia a constatat că, în câteva state membre, termenul de prescripție pentru executarea unei hotărâri judecătorești este mai scurt decât cel prevăzut de directivă³².

---

³¹ Raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu referitor la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, Bruxelles, 6.9.2021, COM(2021) 536 final.

³² Până în prezent, Comisia a inițiat acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor împotriva a 17 state membre pentru transpunerea incorectă a directivei.

În septembrie 2022, Comisia a adoptat al doilea raport privind punerea în aplicare a Directivei (UE) 2017/1371³³. Raportul s-a axat pe trei aspecte specifice: (i) caracterul adecvat al pragului prevăzut de directivă în ceea ce privește fraudă în domeniul TVA (prejudiciu total de 10 milioane EUR), (ii) eficacitatea dispozițiilor privind termenele de prescripție și (iii) dacă directiva abordează în mod eficace cazurile de fraudă în materie de achiziții publice. În conformitate cu articolul 18 alineatul (3) din Directiva (UE) 2017/1371, raportul s-a bazat în principal pe informațiile pe care statele membre le-au furnizat Comisiei, inclusiv statisticile anuale privind infracțiunile menționate în directivă.

- **Consultările părților interesate**

În 2022 și 2023, Comisia a consultat statele membre cu privire la dispozițiile lor în vigoare la nivel național referitoare la incriminarea și lupta împotriva corupției, solicitând informații actualizate prin intermediul a două chestionare, astfel cum se descrie în secțiunea de mai jos.

Ideile referitoare la un proiect de directivă și răspunsurile la chestionare au fost discutate în cadrul a două ateliere de schimb de experiență privind lupta împotriva corupției. Aceste ateliere au avut loc la 14 decembrie 2022 și la 14 martie 2023, cu participarea unor experți din statele membre, inclusiv reprezentanți ai ministerelor de interne, ai ministerelor justiției, ai agențiilor anticorupție, ai poliției și ai parchetelor. Comisia a consultat, de asemenea, agențiile și organismele Uniunii responsabile cu sprijinirea cooperării polițienești și judiciare dintre statele membre, inclusiv Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Aplicare a Legii (Europol), precum și Parchetul European (EPPO) și autoritățile naționale responsabile cu prevenirea și eliminarea corupției.

Comisia a consultat organizații internaționale, inclusiv UNODC, OCDE și GRECO, și a beneficiat de contribuții din partea acestora. Au fost primite contribuții și din partea mediului academic și a societății civile, inclusiv din partea Transparency International și a Coaliției UNCAC. La 13 martie 2023, în cadrul unei reuniuni plenare a corespondenților locali în materie de cercetare pe tema corupției³⁴, au fost discutate diverse subiecte legate de propunere.

Prezenta propunere a fost discutată și în cadrul reuniunii Rețelei de puncte de contact privind statul de drept din 27 ianuarie 2023, a Grupului de experți privind sistemele de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori din 1 martie 2023, a Platformei unităților de informații financiare din UE din 15 martie 2023 și a Grupului de experți al Comisiei privind politica UE în materie penală din 27 martie 2023.

În general, statele membre și părțile interesate au subliniat necesitatea de a armoniza infracțiunile de corupție și sancțiunile aplicabile în vederea combaterii corupției la nivelul UE într-un mod cuprinzător și eficace. Părțile interesate au arătat că au existat cazuri frecvente în care existența unor definiții diferite a împiedicat o cooperare transfrontalieră eficace în ceea ce privește urmărirea penală a infracțiunilor de corupție. Apropierea definițiilor respective ale infracțiunilor de corupție ar trebui să permită un schimb mai bun de informații la nivel transfrontalier și o cooperare mai strânsă între autoritățile de aplicare a legii. Alinierea

---

³³ Al doilea raport referitor la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, Bruxelles, 16.9.2022, COM(2022) 466 final.

³⁴ Corespondenții locali în materie de cercetare pe tema corupției reprezintă o rețea de experți din societatea civilă și mediul academic din fiecare stat membru angajați în lupta împotriva corupției. Rețeaua este gestionată și finanțată de Comisia Europeană în temeiul contractului HOME/2017/ISFP/CORR/0050 - Consultanță, asistență tehnică și sprijin în domeniul combaterii corupției.

nivelului sancțiunilor aplicate pentru infracțiunile de corupție ar permite, de asemenea, o asigurare mai eficientă a respectării normelor și ar avea un efect mai disuasiv în întreaga UE. Mai multe state membre au susținut faptul că o transpunere mecanică a infracțiunii de îmbogățire ilicită, astfel cum este definită în UNCAC, ar contraveni prezumției de nevinovăție și tradițiilor constituționale ale statelor membre. Majoritatea părților interesate au sugerat că propunerea ar trebui să abordeze și tema prevenirii corupției, să includă sancțiuni suplimentare, cum ar fi interdicția de a candida sau de a deține funcții publice sau de a participa la licitații publice, și să reflecte importanța organismelor specializate în combaterea corupției, cu un nivel de independență, formare și resurse suficiente.

În urma publicării unei cereri de contribuții, în cadrul căreia părțile interesate au putut formula observații în perioada 20 ianuarie-17 februarie 2023, s-au primit 361 de contribuții³⁵. Răspunsurile au confirmat importanța vitală a luptei împotriva corupției și necesitatea de a combate corupția în UE la mai multe niveluri, inclusiv în instituțiile UE. În timp ce marea majoritate a respondenților au solicitat măsuri suplimentare, unii dintre aceștia au subliniat, de asemenea, necesitatea de a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a cadrului internațional actual și de a analiza oportunitatea unor noi inițiative legislative sau fără caracter obligatoriu. Mai multe contribuții au subliniat faptul că există o legătură strânsă între corupție și criminalitatea organizată. În ceea ce privește consolidarea cadrului actual, majoritatea respondenților au fost de acord că este necesară eliminarea lacunelor legislative și că incriminarea comportamentului infracțional ar trebui să depășească cadrul legislativ internațional actual prin sancțiuni corespunzătoare. Potrivit unor respondenți, pentru o abordare eficientă a complexității cazurilor de corupție, autoritățile de aplicare a legii trebuie să dispună de capacități adecvate în materie de resurse, formare, tehnici speciale de investigare și echipamente specializate. Mai mulți respondenți au solicitat crearea unui instrument de monitorizare și verificare cu ajutorul societății civile.

• **Obținerea și utilizarea cunoștințelor de specialitate**

Conform angajamentului asumat în Strategia UE de combatere a criminalității organizate 2021-2025, Comisia Europeană a contractat un studiu pentru a revizui corpusul legislativ al UE privind lupta împotriva corupției. Studiul „Strengthening the fight against corruption: assessing the EU legislative and policy framework”, efectuat de un consorțiu format din EY și RAND Corporation, a fost publicat la 3 ianuarie 2023³⁶. Acesta a analizat lacunele din cadrul legislativ al UE în domeniul prevenirii și reprimării corupției și a prezentat recomandări privind posibile măsuri de abordare a acestor lacune la nivelul UE, prin evaluarea și compararea impactului acestor măsuri.

Studiul a concluzionat că o mai bună aliniere a legislației statelor membre ale UE, însoțită de măsuri de sprijin fără caracter obligatoriu, ar avea cel mai mare impact asupra luptei împotriva corupției. Mai precis, studiul a subliniat necesitatea stabilirii unor norme minime comune privind definirea infracțiunilor de corupție și a sancțiunilor aferente, precum și a unor norme comune pentru a îmbunătăți anchetarea și urmărirea penală a infracțiunilor de corupție în toate statele membre (de exemplu, stimularea raportării, armonizarea abordărilor privind imunitatea și termenele de prescripție, precum și factorii favorizanți ai corupției). Aceste concluzii au fost luate în considerare la elaborarea prezentei propuneri de directivă. De asemenea, studiul a subliniat necesitatea adoptării unor măsuri menite să asigure

³⁵ Cerere de contribuții: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13674-Combaterea-coruptiei-in-UE-Actualizare-a-normelor-in-domeniu_ro.

³⁶ Comisia Europeană, Gaglio, I., Guzzon, J., Bartz, K., et al., *Strengthening the fight against corruption. Assessing the EU legislative and policy framework: final report for acceptance*, Oficiul pentru Publicații, 2023.

prevenirea eficace a corupției, inclusiv colectarea de date cuprinzătoare privind corupția, precum și existența unor autorități anticorupție dedicate, atât la nivelul UE, cât și la nivel național.

Comisia a luat în considerare și alte date, cum ar fi sondajele Eurobarometru din 2022 privind corupția. Comisia s-a bazat, de asemenea, pe documente relevante ale UNODC, OCDE, GRECO și ale Serviciului de cercetare al Parlamentului European.

După cum s-a menționat mai sus, Comisia a trimis statelor membre un chestionar pentru a identifica datele disponibile în materie de justiție penală privind infracțiunile de dare sau luare de mită. Majoritatea statelor membre colectează date privind cazurile de dare sau luare de mită, însă nu toate statele membre respondente par să colecteze date privind condamnările persoanelor juridice, numărul de cauze pendinte și de cauze soluționate în alt mod decât printr-o condamnare sau o achitare. Acest lucru indică faptul că o colectare mai armonizată a datelor privind cazurile de corupție ar putea contribui la identificarea și analizarea tendințelor la nivelul UE.

De asemenea, Comisia a solicitat statelor membre să furnizeze informații cu privire la organismele lor specializate în prevenirea corupției, inclusiv organismele care au anumite competențe represive (cum ar fi impunerea de amenzi). Majoritatea statelor membre au raportat unul sau mai multe organisme care au un anumit rol în prevenirea corupției. În multe state membre există mai multe astfel de organisme cu competențe proprii, în timp ce în unele state membre există un singur organism cu competențe mai extinse. Opt state membre nu au indicat existența unui organism specializat în domeniul prevenirii, ci au menționat mai degrabă organisme care, pe lângă alte sarcini, se ocupă și de prevenire.

De asemenea, Comisia a solicitat statelor membre să furnizeze informații cu privire la competențele organismelor lor specializate în prevenirea corupției. Această cartografiere evidențiază diferențe semnificative în ceea ce privește sarcinile și competențele acestor organisme, care variază de la competențe legate de supravegherea declarațiilor de avere/interese sau cadouri până la asigurarea respectării normelor privind activitățile de lobby și practica „ușilor turnante”. Unele organisme au, de asemenea, competențe de aplicare a legii, cum ar fi emiterea de amenzi.

Statele membre au fost invitate, de asemenea, să furnizeze informații cu privire la organismele lor specializate în reprimarea corupției. În timp ce toate statele membre permit organelor obișnuite de poliție și de urmărire penală să ancheteze și să urmărească penal anumite forme de corupție, aproape toate statele membre dispun, de asemenea, de o formă de poliție specializată care anchetează cazuri specifice de corupție, de exemplu atunci când acestea sunt mai grave, mai complexe sau legate de o anumită categorie de suspecti. În ceea ce privește urmărirea penală a cazurilor de corupție, majoritatea statelor membre au procurori specializați care se ocupă de astfel de cazuri.

Un al doilea chestionar, pentru care s-au colectat contribuții în perioada 9 ianuarie-8 februarie 2023, s-a axat pe colectarea de informații privind infracțiunile de corupție, pentru a sprijini și a orienta Comisia în elaborarea prezentei propuneri. Statele membre au fost invitate să furnizeze informații privind dispozițiile legale naționale care reglementează aceste infracțiuni, astfel cum sunt definite în UNCAC, durata maximă a pedepsei cu închisoarea pentru aceste infracțiuni și termenele de prescripție în vigoare. Infracțiunile de corupție în legătură cu care s-au solicitat informații au fost darea sau luarea de mită în sectorul public și în cel privat, deturnarea de fonduri de către un funcționar public sau în sectorul privat, traficul de influență, abuzul de funcții, îmbogățirea ilicită și obstrucționarea bunei funcționări a justiției. Toate

statele membre, cu excepția Bulgariei și Danemarcei, au răspuns la chestionar. Rezultatele acestui chestionar sunt sintetizate mai jos.

Figura 1: Incriminarea infracțiunilor de corupție în statele membre

INFRAȚIUNI	NUMĂRUL DE STATE MEMBRE ÎN CARE INFRAȚIUNEA ESTE REGLEMENTATĂ DE LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ	NUMĂRUL DE STATE MEMBRE ÎN CARE INFRAȚIUNEA NU ESTE REGLEMENTATĂ DE LEGISLAȚIA NAȚIONALĂ
Dare sau luare de mită în sectorul public	25	0
Dare sau luare de mită în sectorul privat	25	0
Delapidare, deturnare de fonduri și altă atingere adusă proprietății săvârșită de un funcționar public	25	0
Delapidare în sectorul privat	25	0
Trafic de influență	23	2
Abuz de funcții	25	0
Îmbogățire ilicită	8	17
Obstrucționarea bunei funcționări a justiției	25	0

Analiza datelor raportate de statele membre arată că legislația lor națională reglementează infracțiunile de dare sau luare de mită în sectorul public și în cel privat, delapidare, deturnare de fonduri, obstrucționare a bunei funcționări a justiției³⁷ și abuz de funcții. Cu toate acestea, definițiile sunt foarte variate, în special cele referitoare la delapidare sau abuzul de funcții. Cu siguranță, nu se poate concluziona că statele membre acoperă întreaga sferă a infracțiunilor de corupție, astfel cum sunt definite în UNCAC³⁸. Multe state membre raportează că au incriminat traficul de influență în legislația lor națională, dar unele definiții diferă în mod semnificativ de dispoziția relevantă din UNCAC și uneori infracțiunea este reglementată doar parțial. Îmbogățirea ilicită rămâne slab reglementată, opt state membre raportând o anumită formă de reglementare în legislația națională, în timp ce altele au raportat că aceste aspecte sunt reglementate de legislația lor privind spălarea banilor sau confiscarea activelor. Diferențele în ceea ce privește definiția infracțiunilor și lipsa incriminării unor comportamente corupte cauzează probleme în cazurile transfrontaliere și generează critici din partea anumitor organisme de monitorizare cu privire la modul în care statele membre pun în aplicare instrumentele internaționale.

³⁷ Statele membre tind să o incrimineze ca infracțiune generală și nu limitată la procedurile în materie de corupție, astfel cum se prevede în UNCAC.

³⁸ Sunt disponibile rapoarte de revizuire a punerii în aplicare a UNCAC pentru majoritatea statelor membre, dar acestea nu sunt foarte recente.

Figura 2: Pedepse cu închisoarea pentru infracțiuni de corupție în statele membre

Durata pedepsei cu închisoarea în statele membre	UE - intervalul în ani (pe baza contribuțiilor primite)	UE - media în ani (pe baza contribuțiilor primite)	Media în ani
Dare sau luare de mită în sectorul public	0,25 - 15	6,94 - 9,59	6 - 10
Dare sau luare de mită în sectorul privat	0,25 - 12	5,74 - 6,43	5 - 6
Delapidare, deturnare de fonduri și altă atingere adusă proprietății săvârșită de un funcționar public	0,25 - 15	6,15 - 8,34	6 - 10
Delapidare în sectorul privat	0,25 - 20	5,57 - 8,08	5 - 8
Trafic de influență	0,25 - 10	4,87 - 5,53	5
Abuz de funcții	1 - 20	5,92 - 6,56	4 - 5
Îmbogățire ilicită	0,5 - 15	5,38 - 7,19	3,5 - 6
Obstrucționarea bunei funcționări a justiției	1 - pe viață	5,58 - 8,67	4,5 - 6

La stabilirea pragului minim al limitei superioare a pedepsei pentru infracțiunile din prezenta propunere, Comisia a luat în considerare natura infracțiunilor, pragurile pedepselor stabilite în statele membre (a se vedea figura 2) și pragurile stabilite de alte instrumente ale UE în domeniul dreptului penal material. Pedepsele propuse în prezenta directivă nu depășesc pragul mediu al limitei superioare a pedepsei stabilite pentru aceste infracțiuni în statele membre. De exemplu, pragul mediu al pedepsei pentru dare sau luare de mită în sectorul public variază între aproximativ 7 și 9,5 ani, iar în sectorul privat între aproximativ 5,5 ani și 6 ani. În același timp, există, de asemenea, diferențe semnificative între legislațiile statelor membre. De exemplu, limita superioară a pedepsei pentru infracțiunea de deturnare de fonduri variază între 3 luni în Spania și 15 ani în Grecia³⁹. Prin urmare, stabilirea unui prag minim al limitei superioare a pedepsei la nivelul UE va facilita cooperarea polițienească și judiciară transfrontalieră și va spori efectul disuasiv.

Figura 3: Termene de prescripție pentru infracțiuni de corupție în statele membre

Termene de prescripție în statele membre	UE - interval în ani (pe baza contribuțiilor primite)	UE - media în ani (pe baza contribuțiilor primite)	Media în ani
Dare sau luare de mită în sectorul public	3 - 25	10,76 - 14,28	10 - 12
Dare sau luare de mită în sectorul privat	3 - 25	10,26 - 11,70	10
Delapidare, deturnare de fonduri și altă atingere adusă proprietății săvârșită de un funcționar public	3 - 25	10,50 - 13,20	10 - 12
Delapidare în sectorul privat	3 - 25	9,42 - 12,19	10

³⁹ Pentru această infracțiune, pragul mediu al limitei superioare a pedepsei variază între 5 și 7,5 ani.

Trafic de influență	2 - 25	9,00 - 10,82	8 - 10
Abuz de funcții	5 - 25	10,48 - 11,63	9 - 10
Îmbogățire ilicită	5 - 20	10,13 - 11,38	10 - 11
Obstrucționarea bunei funcționări a justiției	3 - 25	9,25 - 12,70	10

Răspunsurile statelor membre cu privire la termenele de prescripție prevăzute în legislația națională pentru infracțiunile de corupție au fundamentat actuala propunere a Comisiei. În ceea ce privește darea sau luarea de mită în sectorul public, pragul mediu variază între 11 și 14 ani, iar în sectorul privat între 10 și 11,5 ani. În același timp, există, de asemenea, diferențe considerabile între legislațiile statelor membre: limita inferioară și cea superioară a termenului de prescripție pentru dare sau luare de mită în sectorul public și în cel privat variază între 3 ani în unele state membre precum Cehia sau Lituania și 25 de ani în Polonia.

Rapoartele anuale privind statul de drept au semnalat faptul că deficiențele operaționale pot obstrucționa grav investigarea și urmărirea penală a cazurilor de corupție și pot submina eficacitatea luptei împotriva corupției. Printre exemple se numără dispozițiile excesiv de greoaie sau neclare privind ridicarea imunităților și termenele scurte de prescripție, care pot împiedica finalizarea cauzelor complexe, în special dacă sunt combinate cu alți factori care contribuie la prelungirea procedurilor. Astfel de obstacole pot fi deosebit de dăunătoare pentru cazurile complexe de corupție la nivel înalt și pot crea un risc de impunitate, privând eforturile de combatere a corupției de efectele lor disuasive.

- **Evaluarea impactului**

Având în vedere că prezenta propunere de directivă conține în principal obligații și standarde internaționale, lăsând puțină libertate pentru alte direcții de acțiune, prezenta propunere este înaintată în mod excepțional fără o evaluare a impactului. În plus, este puțin probabil ca inițiativa să aibă efecte și costuri economice, de mediu sau sociale semnificative sau care să implice cheltuieli semnificative. În același timp, aceasta ar trebui să aducă beneficii economiei și societății în ansamblu.

Cu toate acestea, prezenta propunere se bazează pe datele colectate în urma studiilor și a evaluărilor externe descrise în secțiunea anterioară și pe consultările cu diverse părți interesate.

Folosind datele disponibile au fost examinate diferite abordări:

1. o acțiune fără caracter legislativ la nivelul UE sau la nivel național, inclusiv orientări, schimburi de bune practici, activități de formare și elaborarea unor tabele de corespondență pentru infracțiunile de corupție;
2. o propunere de transpunere a dispozițiilor UNCAC;
3. o propunere de transpunere a dispozițiilor UNCAC, dar cu dispoziții mai stricte decât obligațiile internaționale în ceea ce privește anumite aspecte, prin stabilirea unor praguri minime pentru limita superioară a sancțiunilor, pentru a facilita urmărirea penală și a spori gradul de conștientizare cu privire la etică și integritate în rândul funcționarilor publici;
4. o propunere privind definirea diferitelor condiții și elemente ale tuturor infracțiunilor de corupție posibile și a cerințelor de măsuri preventive, cum ar fi norme privind activitățile de lobby și conflictele de interes.

Pe baza datelor colectate și a evaluărilor anterioare descrise mai sus, Comisia a optat pentru o abordare (opțiunea 3 de mai sus) care propune o armonizare în concordanță cu dispozițiile UNCAC, adoptând, în același timp, o abordare mai ambițioasă cu dispoziții mai stricte față de obligațiile internaționale în acele domenii în care acțiunile au beneficii demonstrabile în materie de cooperare transfrontalieră, respectând totodată tradițiile și jurisprudențele naționale și asigurând coerența cu dreptul Uniunii.

Se preconizează că propunerea legislativă va avea o contribuție pozitivă la prevenirea și depistarea corupției, precum și la răspunsul la aceasta, în special prin apropierea definițiilor infracțiunilor și alinierea sancțiunilor penale. Se preconizează că luarea de măsuri de prevenire a corupției, concomitent cu urmărirea penală a autorilor și reducerea fenomenului infracțional al corupției, va reduce costurile economice și sociale și va avea un impact pozitiv asupra economiei. Prevederea unor sancțiuni disuasive pentru autorii infracțiunilor este de natură să sporească nivelul general de securitate și să perturbe activitățile grupurilor infracționale organizate. În principiu, un grad mai ridicat de armonizare în acest domeniu ar permite UE să se alinieze în continuare la standardele internaționale privind corupția și să reducă sarcina administrativă în cazul cooperării transfrontaliere între autoritățile de aplicare a legii și autoritățile judiciare.

- **Adecvarea reglementărilor și simplificare**

Pentru prima dată la nivelul UE, propunerea abordează corupția din sectorul public și din cel privat într-un singur act juridic. Propunerea are ca obiectiv introducerea de obligații și standarde internaționale în legislația UE și actualizarea cadrului juridic pentru a răspunde în mod corespunzător fenomenului transfrontalier al corupției. Acest lucru va ajuta statele membre la transpunerea și punerea în aplicare a dispozițiilor relevante.

- **Drepturi fundamentale**

Uniunea a fost întemeiată pe valorile consacrate în articolul 2 din TUE și recunoaște drepturile, libertățile și principiile prevăzute în Carta drepturilor fundamentale, în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din TUE. Corupția subminează instituțiile democratice și valorile UE, inclusiv protecția drepturilor fundamentale. Prin combaterea corupției, prezenta propunere contribuie în mod pozitiv la protecția drepturilor fundamentale, cum ar fi dreptul la un proces echitabil și libertatea de exprimare.

Lupta împotriva corupției și protecția drepturilor fundamentale sunt obiective complementare, nu contradictorii. Instituirea, implementarea și aplicarea incriminării trebuie să fie efectuate respectând pe deplin obligațiile în materie de drepturi fundamentale. Orice restrângere a exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale face obiectul condițiilor stabilite la articolul 52 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale, și anume trebuie să respecte principiul proporționalității în raport cu obiectivul legitim de a îndeplini cu adevărat obiective de interes general recunoscute de Uniune sau nevoia protejării drepturilor și libertăților celorlalți, să fie prevăzută de lege și să respecte substanța acestor drepturi și libertăți.

În acest sens, trebuie să fie luată în considerare o varietate de drepturi și libertăți fundamentale consacrate în Carta drepturilor fundamentale. Drepturile care sunt relevante în mod special în ceea ce privește măsurile propuse includ, dar nu se limitează la dreptul la libertate și securitate, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, precum și principiul conform căruia o persoană nu poate fi judecată sau condamnată de două ori pentru aceeași infracțiune (*ne bis in idem*).

Toate măsurile adoptate de Uniune și de statele sale membre în ceea ce privește incriminarea corupției astfel cum se prevede în prezenta directivă, precum și stabilirea de sancțiuni de natură penală și de altă natură trebuie să respecte principiul legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare și ar trebui să excludă orice formă de arbitrar.

Prezenta propunere respectă principiul conform căruia infracțiunile și pedepsele trebuie să fie proporționale și prevăzute de lege. Drepturile fundamentale în general și principiul proporționalității sunt respectate prin limitarea sferei infracțiunilor la ceea ce este strict necesar pentru a permite urmărirea penală eficientă a actelor care prezintă o amenințare la adresa stabilității și securității societăților. Propunerea ține seama, de asemenea, de principiul proporționalității, prevăzând obligații legate de circumstanțele agravante și atenuante.

Directiva introduce norme minime privind nivelul sancțiunilor în conformitate cu principiul proporționalității [a se vedea în special articolul 11 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (1) din directivă], ținând cont de natura infracțiunii. În plus, sancțiunile administrative aplicate trebuie să fie luate în considerare la condamnarea persoanei pentru o infracțiune prevăzută în directivă (considerentul 13). De asemenea, directiva subliniază faptul că, pentru a asigura investigarea și urmărirea penală eficientă și transparentă a infracțiunilor de corupție, statele membre ar trebui să stabilească proceduri privind suspendarea sau schimbarea temporară a repartizării unui funcționar public acuzat de săvârșirea unei infracțiuni menționate în prezenta directivă. În astfel de cazuri, acestea ar trebui să țină seama de principiul prezumției de nevinovăție și de necesitatea de a respecta dreptul la o cale de atac eficientă (considerentul 19).

Utilizarea instrumentelor de investigare, pe care directiva urmărește să le asigure, trebuie să respecte drepturile fundamentale, cum ar fi dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil (articolul 47) și prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare (articolul 48). Utilizarea unor astfel de instrumente, în conformitate cu dreptul intern, ar trebui să fie clar circumscrisă și să țină seama de principiul proporționalității, precum și de natura și gravitatea infracțiunilor investigate și să respecte dreptul la protecția datelor cu caracter personal. În plus, atunci când aplică directiva, statele membre trebuie să își respecte obligațiile care le revin în temeiul dreptului Uniunii în ceea ce privește drepturile procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale.

Datele colectate de statele membre în sensul prezentei directive sunt statistice și nu includ date cu caracter personal; prin urmare, articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale („protecția datelor cu caracter personal”) nu este afectat de obligația statelor membre de a colecta și de a publica date.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Prezenta propunere nu are implicații imediate asupra bugetului Uniunii.

5. ELEMENTE DIVERSE

- **Planurile de punere în aplicare și mecanismele de monitorizare, evaluare și raportare**

Punerea în aplicare a directivei va fi monitorizată de Comisie pe baza informațiilor furnizate de statele membre cu privire la măsurile luate pentru a pune în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma directivei. În termen de doi ani de la termenul de punere în aplicare a prezentei directive, Comisia prezintă

Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive.

În termen doi ani de la termenul de punere în aplicare a prezentei directive, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport în care evaluează valoarea adăugată a prezentei directive în ceea ce privește combaterea corupției, inclusiv impactul asupra drepturilor și libertăților fundamentale. Pe baza acestei evaluări, Comisia decide, dacă este necesar, asupra unor acțiuni ulterioare adecvate.

- **Documente explicative**

Se consideră că nu sunt necesare documente explicative privind transpunerea.

- **Explicații detaliate cu privire la dispozițiile specifice ale propunerii**

Articolul 1: Obiectul și domeniul de aplicare – Această dispoziție definește scopul și domeniul de aplicare al proiectului de directivă, în special faptul că aceasta stabilește norme minime privind definiția infracțiunilor și sancțiunile aplicate infracțiunilor de corupție, precum și măsuri pentru o mai bună prevenire și combatere a corupției.

Articolul 2: Definiții – Această dispoziție stabilește definiții pentru „bunuri” (în ceea ce privește infracțiunile de corupție menționate la articolele 7-13) în concordanță cu corpusul de legi din cadrul dreptului UE⁴⁰ și pentru „persoane juridice” (în ceea ce privește obligația de a stabili răspunderea persoanelor juridice prevăzută la articolul 16). Conceptul de „funcționar public” se bazează pe definițiile prevăzute în Convenția din 1997 și în Directiva (UE) 2017/1371, precizându-se în același timp faptul că acesta include și persoanele care își desfășoară activitatea în țări terțe, în cadrul organizațiilor internaționale, inclusiv al instituțiilor Uniunii Europene, precum și în cadrul instanțelor naționale și internaționale. Prezenta directivă utilizează o definiție unică a „funcționarului public”, aplicabilă tuturor infracțiunilor de corupție prevăzute în aceasta. Conceptul de „înalt funcționar” este definit în raport cu circumstanțele agravante (articolele 18 și 28), cu măsurile preventive (articolul 23) și cu colectarea datelor (articolul 25).

Articolul 3: Prevenirea corupției – Această dispoziție urmărește să sublinieze necesitatea de a aborda lupta împotriva corupției dintr-o perspectivă preventivă. Scopul acesteia este de a explora activitățile de sensibilizare cu privire la lupta împotriva corupției, prin programe educaționale și de cercetare, implicând societatea civilă și organizațiile neguvernamentale. Pentru instituirea în mod corespunzător a unui astfel de sistem preventiv, este necesar un proces adecvat de evaluare a riscurilor, pentru a identifica și a aborda lacunele și sectoarele cele mai expuse riscului de corupție. Astfel cum se prevede în comunicarea care însoțește prezenta propunere, Comisia, cu ajutorul rețelei UE de combatere a corupției și în strânsă consultare cu statele membre, va identifica domeniile comune cu risc ridicat până în 2024. Rezultatele vor fundamenta evaluarea națională a riscurilor de către statele membre, prevăzută de prezenta propunere.

---

⁴⁰ Articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018, p. 22) și articolul 3 punctul 3 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 85).

Articolul 4: Organisme specializate – Această dispoziție prevede obligația statelor membre de a institui sau de a dispune în ordinele lor juridice naționale de organisme specializate în prevenirea și reprimarea corupției. Aceste organisme trebuie să fie independente, să dispună de resurse umane, financiare, tehnice și tehnologice suficiente și de competențele necesare pentru a-și exercita atribuțiile. Acestea trebuie să fie cunoscute publicului și să dea dovadă de transparență, integritate și responsabilitate în exercitarea atribuțiilor.

Articolul 5: Resurse – Această dispoziție are ca scop asigurarea faptului că autoritățile statelor membre responsabile cu depistarea, investigarea, urmărirea penală sau judecarea infracțiunilor în temeiul directivei dispun în permanență de resurse umane, financiare, tehnice și tehnologice adecvate, necesare pentru a-și exercita atribuțiile în mod eficace.

Articolul 6: Formare – Această dispoziție obligă statele membre să asigure formare specializată în domeniul combaterii corupției pentru autoritățile competente și personalul acestora, precum și disponibilitatea resurselor adecvate în acest sens. Dispoziția include, de asemenea, obligații privind formarea relevantă a funcționarilor publici.

Articolele 7 și 8: Darea sau luarea de mită – Aceste dispoziții definesc darea sau luarea de mită în sectorul public și în cel privat și prevăd că un astfel de comportament se pedepsește ca infracțiune, atunci când este săvârșită cu intenție. Definiția infracțiunilor se referă atât la darea de mită, cât și la luarea de mită.

Articolul 9: Deturnarea de fonduri – Această dispoziție definește deturnarea de fonduri în sectorul public și în cel privat și prevede că un astfel de comportament se pedepsește ca infracțiune, atunci când este săvârșită cu intenție.

Articolul 10: Traficul de influență – Această dispoziție definește traficul de influență și prevede că un astfel de comportament se pedepsește ca infracțiune, atunci când este săvârșită cu intenție. De asemenea, dispoziția menționează faptul că traficul de influență se pedepsește indiferent dacă influența este exercitată efectiv sau dacă presupusa exercitare a acesteia conduce la rezultatele preconizate.

Articolul 11: Abuzul de funcții – Această dispoziție definește abuzul de funcții în sectorul public și în cel privat și prevede că acționarea sau omisiunea de a acționa se pedepsește ca infracțiune, atunci când este săvârșită cu intenție.

Articolul 12: Obstrucționarea bunei funcționări a justiției – Această dispoziție definește obstrucționarea bunei funcționări a justiției și prevede că un astfel de comportament se pedepsește ca infracțiune, atunci când este săvârșită cu intenție și în contextul unei proceduri referitoare la o infracțiune definită în prezenta directivă.

Articolul 13: Îmbogățirea prin infracțiuni de corupție – Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor⁴¹ stabilește norme de bază privind incriminarea spălării banilor și prevede că activitățile de corupție ar trebui considerate infracțiuni premisă în domeniul spălării banilor. Cu toate acestea, directiva respectivă nu obligă statele membre să incrimineze dobândirea, posesia sau utilizarea bunurilor provenite din săvârșirea unor fapte de corupție în cazul în care o persoană a fost implicată în infracțiunea care a generat bunurile respective (așa-numita „autospălare de bani”). Prezenta propunere de directivă introduce o

---

⁴¹ Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018).

astfel de cerință specifică, creând astfel infracțiunea de „îmbogățire prin corupție”. Pentru această infracțiune, va fi suficient ca parchetul să dovedească o legătură între bunuri și implicarea în fapte de corupție, la fel cum va trebui să dovedească faptul că corupția este o infracțiune premisă în scopul spălării banilor.

Articolul 14: Instigarea, complicitatea și tentativa – Aceasta este o dispoziție care se aplică infracțiunilor menționate mai sus și prevede obligația statelor membre de a incrimina anumite forme de complicitate, instigare și tentativă în ceea ce privește majoritatea infracțiunilor menționate.

Complicitatea la o infracțiune de corupție poate include o gamă largă de activități care variază de la facilitarea sau furnizarea de consiliere la furnizarea de servicii de asistență pentru comiterea acestor acte. În plus, pentru a asigura o descurajare eficace, este necesar să se incrimineze instigarea, pedepsindu-se fapta de a solicita altor persoane să efectueze infracțiunile prevăzute de directiva propusă. Întrucât definiția unor infracțiuni de corupție, cum ar fi darea sau luarea de mită, include acte care pot fi considerate pregătitoare și nu presupune neapărat ca autorul infracțiunii să fi obținut un avantaj real, prezenta directivă nu impune statelor membre să incrimineze tentativa.

Articolul 15: Sancțiuni și măsuri aplicabile persoanelor fizice – Această dispoziție se aplică tuturor infracțiunilor și impune statelor membre să aplice sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive.

În plus, această dispoziție stabilește nivelul minim al limitei superioare a sancțiunii. Decizia-cadru 2003/568/JAI stabilește deja un prag minim, de un an până la trei ani, pentru limita superioară a pedepsei pentru darea sau luarea de mită în sectorul privat. Pentru mituirea funcționarilor publici, Convenția din 1997 privind lupta împotriva corupției prevede, cel puțin în cazurile grave, pedepse privative de libertate care pot conduce la extrădare.

Prezenta propunere stabilește un prag minim, de patru până la șase ani, pentru limita superioară a pedepsei, în funcție de gravitatea infracțiunii, o creștere comparativ cu sancțiunile menționate mai sus la nivelul UE pentru dare sau luare de mită. Astfel cum s-a explicat mai sus, Comisia a analizat legislația statelor membre ca măsură pregătitoare pentru elaborarea prezentului act legislativ.

Decizia-cadru 2003/568/JAI prevede deja posibilitatea ca o persoană condamnată pentru corupție să fie decăzută temporar din dreptul de a-și exercita activitatea profesională. Prezenta directivă stabilește o serie de sancțiuni suplimentare pe care autoritățile competente ar trebui să le poată aplica persoanelor condamnate pentru o infracțiune de corupție.

Articolul 16: Răspunderea persoanelor juridice – Aceasta este o dispoziție care se aplică tuturor infracțiunilor menționate în prezenta directivă și care prevede obligația statelor membre de a asigura răspunderea persoanelor juridice, fără ca o astfel de răspundere să poată constitui o alternativă la răspunderea persoanelor fizice. Dispoziția este în concordanță cu articolul 10 din Convenția de la Varșovia

și respectă o formulă standard care poate fi regăsită în alte instrumente juridice ale UE și care prevede obligația statelor membre de a se asigura că persoanele juridice pot fi trase la răspundere pentru infracțiunile menționate în prezenta directivă și săvârșite în interesul lor de către orice persoană care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice sau de către alte persoane aflate sub controlul sau supravegherea acesteia. Nu este necesar ca o astfel de răspundere să fie exclusiv de natură penală.

Articolul 17: Sancțiuni aplicabile persoanelor juridice – Această dispoziție se aplică sancțiunilor prevăzute pentru persoanele juridice. Aceasta stabilește o listă de sancțiuni și măsuri, care nu sunt neapărat de natură penală, cum ar fi excluderea temporară sau permanentă din procedurile de achiziții publice.

Articolul 18: Circumstanțe agravante și atenuante – Această dispoziție prevede mai întâi o listă a circumstanțelor care trebuie să fie considerate circumstanțe agravante pentru a permite sistemului judiciar să ia în considerare prejudiciul societal mai amplu cauzat, de exemplu, de grupuri organizate sau de persoane care dețin funcții de responsabilitate publică. Aceasta prevede, de asemenea, o listă a circumstanțelor care trebuie să fie considerate circumstanțe atenuante, care includ, de exemplu, cazurile în care autorii infracțiunilor furnizează informații sau colaborează cu autoritățile.

Articolul 19: Privilegiile sau imunitatea împotriva anchetării și a urmăririi penale a infracțiunilor de corupție – Aceasta este o dispoziție aplicabilă tuturor infracțiunilor menționate mai sus, care prevede obligația statelor membre de a lua măsuri pentru a se asigura că privilegiile sau imunitatea împotriva anchetării și a urmăririi penale acordate în temeiul dreptului intern pentru infracțiunile menționate în prezenta directivă pot fi ridicate printr-un proces eficace și transparent prestabilit prin lege și care se încheie într-un interval de timp rezonabil.

Articolul 20: Competența – Această dispoziție se aplică tuturor infracțiunilor menționate în prezenta directivă și prevede obligația ca autoritățile judiciare să dispună de competențele necesare pentru începerea cercetărilor privind infracțiunile definite în prezenta directivă, pentru urmărirea penală a autorilor și pentru aducerea lor în fața justiției.

Articolul 21: Termenele de prescripție pentru infracțiuni – Acest articol stabilește dispoziții privind termenele de prescripție pentru a le oferi autorităților competente un termen suficient pentru investigarea, urmărirea penală și judecarea infracțiunilor care fac obiectul prezentei propuneri, precum și pentru aplicarea sancțiunilor relevante. Prezenta propunere stabilește un termen minim de prescripție între opt și cincisprezece ani, în funcție de gravitatea infracțiunii.

Articolul 22: Protecția persoanelor care raportează infracțiuni sau care contribuie la anchetă – Directiva (UE) 2019/1937 stabilește norme și proceduri pentru protecția persoanelor care raportează informații dobândite într-un context profesional cu privire la încălcări ale dreptului UE în domenii-cheie de politică. Avertizorii de integritate pot furniza informații valoroase autorităților competente, permițându-le să prevină, să depisteze și să urmărească penal cazurile de corupție într-un mod eficace. În cazul în care avertizorii de integritate raportează infracțiuni menționate în prezenta directivă, această dispoziție impune aplicarea Directivei (UE) 2019/1937. De asemenea, acest articol prevede că autoritățile naționale competente se asigură că persoanele care contribuie la anchete beneficiază de protecția, sprijinul și asistența necesare în contextul procedurilor penale.

Articolul 23: Instrumente de investigare – Această dispoziție urmărește să asigure că instrumentele de investigare prevăzute în legislația națională pentru cazurile de criminalitate organizată sau alte infracțiuni grave pot fi utilizate și în cazurile de spălare a banilor.

Articolul 24: Cooperarea dintre autoritățile statelor membre, Comisie, Europol, Eurojust, Oficiul European de Luptă Antifraudă și Parchetul European – Această dispoziție prevede cooperarea dintre autoritățile statelor membre, Europol, Eurojust, Parchetul European și Comisie în ceea ce privește lupta împotriva corupției. Aceasta include furnizarea de asistență tehnică și operațională de către Europol, Eurojust, OLAF, Parchetul European și Comisie.

Articolul 25: Sprijinul acordat de către Comisia statelor membre și autorităților lor competente – Această dispoziție stabilește modalitățile prin care Comisia va sprijini statele membre și autoritățile competente în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive. După cum s-a anunțat în comunicarea care însoțește prezenta propunere, Comisia va înstitui o rețea a UE împotriva corupției, care va raționaliza și va sprijini rețelele existente și va maximiza schimbul de bune practici între autoritățile și agențiile naționale, societatea civilă și experții independenți.

Articolul 26: Colectarea de date și statistici – Această dispoziție prevede obligația statelor membre de a colecta date statistice pentru a monitoriza eficacitatea sistemelor lor de combatere a corupției. Dispoziția enumeră în mod neexhaustiv datele statistice pe care statele membre ar trebui să le colecteze și prevede obligația acestora de a publica anual aceste date.

Articolul 27: Înlocuirea Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene – Această dispoziție înlocuiește dispozițiile actuale în domeniul incriminării corupției în ceea ce privește statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive.

Articolul 28: Modificări ale Directivei (UE) 2017/1371 – Această dispoziție modifică Directiva (UE) 2017/1371 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal. Prin urmare, standardele prevăzute în Directiva (UE) 2017/1371 pentru combaterea corupției care aduce atingere intereselor financiare ale Uniunii, în special în ceea ce privește sancțiunile aplicate persoanelor fizice și juridice, circumstanțele agravante și atenuante și termenele de prescripție, se aliniază la cele prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 29: Transpunere – Comisia va prezenta un raport privind transpunerea prezentei directive după 24 de luni de la expirarea termenului de transpunere, adică după 18 luni de la adoptarea prezentei directive.

Articolul 30: Evaluare și raportare – Această dispoziție prevede că, începând cu 12 luni de la termenul de punere în aplicare a prezentei directive, statele membre prezintă un raport, o dată la doi ani, cu privire la modul în care pun în aplicare articolele 3-6 și, de asemenea, că un raport de evaluare va fi adoptat de către Comisie.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind combaterea corupției, de înlocuire a Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene și de modificare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (1) litera (d) și articolul 83 alineatele (1) și (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Corupția rămâne o problemă semnificativă la nivelul Uniunii, amenințând stabilitatea și securitatea societăților, inclusiv prin favorizarea criminalității organizate și a altor forme grave de criminalitate. Corupția subminează instituțiile democratice și valorile universale pe care se întemeiază Uniunea, în special statul de drept, democrația, egalitatea și protecția drepturilor fundamentale. Aceasta pune în pericol dezvoltarea, prosperitatea, durabilitatea și caracterul incluziv al economiilor noastre. Pentru prevenirea și combaterea eficace a corupției, este necesară o abordare cuprinzătoare și multidisciplinară. Scopul prezentei directive este de a combate corupția prin mijloace de drept penal, îmbunătățind cooperarea transfrontalieră între autoritățile competente.
- (2) Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului⁴² stabilește cerințe privind incriminarea corupției în sectorul privat. Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene⁴³ abordează anumite acte de corupție care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre în general. Însă aceste instrumente nu sunt suficient de cuprinzătoare, iar actuala incriminare a corupției variază de la un stat membru la altul, ceea ce împiedică un răspuns coerent și eficace la nivelul Uniunii. Au apărut, de asemenea, lacune în materie de asigurare a respectării legislației și obstacole în cooperarea dintre autoritățile competente ale diferitelor state membre. Prezenta directivă are ca scop modificarea și extinderea dispozițiilor acestor instrumente. Având în vedere că modificările care urmează a fi aduse sunt substanțiale ca număr și natură, ambele instrumente ar trebui, din motive de claritate, să fie

---

⁴² Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului din 22 iulie 2003 privind combaterea corupției în sectorul privat (JO L 192, 31.7.2003, p. 54).

⁴³ Convenția elaborată în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (c) din Tratatul privind Uniunea Europeană, privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene (JO C 195, 25.6.1997, p. 2).

înlocuite în integralitate în privința statelor membre care își asumă obligații prin prezenta directivă.

- (3) Cadrul juridic existent ar trebui actualizat și consolidat pentru a facilita combaterea eficace a corupției la nivelul Uniunii. Prezenta directivă are ca obiectiv incriminarea infracțiunilor de corupție atunci când acestea sunt săvârșite în mod intenționat. Intenția și cunoașterea pot fi deduse din circumstanțe faptice și obiective. Dat fiind faptul că prezenta directivă prevede norme minime, statele membre pot adopta sau menține norme de drept penal mai severe pentru infracțiunile de corupție.
- (4) Corupția este un fenomen transnațional care afectează toate societățile și economiile. Măsurile adoptate la nivel național sau la nivelul Uniunii ar trebui să recunoască această dimensiune internațională. Prin urmare, acțiunea Uniunii ar trebui să țină seama de activitatea Grupului de state împotriva corupției (GRECO) al Consiliului Europei, a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) și a Biroului Națiunilor Unite pentru Droguri și Criminalitate (UNODC).
- (5) Pentru eradicarea corupției sunt necesare atât mecanisme preventive, cât și represive. Statele membre sunt încurajate să adopte o gamă largă de măsuri preventive, legislative și de cooperare ca parte a luptei împotriva corupției. Întrucât corupția este în primul rând o infracțiune, iar actele de corupție specifice sunt definite în dreptul național și internațional, deficiențele în materie de integritate, conflictele de interese nedivulgate sau încălcările grave ale normelor de etică pot deveni activități de corupție dacă nu sunt abordate. Prevenirea corupției reduce necesitatea adoptării de măsuri penale represive și are beneficii mai ample în ceea ce privește promovarea încrederii publicului și gestionarea comportamentului funcționarilor publici. Abordările anticorupție eficace se bazează adesea pe măsuri de consolidare a transparenței, a eticii și a integrității, precum și pe reglementarea în domenii precum conflictele de interese, activitățile de lobby și practica „ușilor turnante”. Organismele publice ar trebui să adere la cele mai înalte standarde de integritate, transparență și independență, ca o parte importantă a combaterii corupției în sens mai larg.
- (6) Statele membre ar trebui să dispună de organisme sau unități specializate în reprimarea și prevenirea corupției. Statele membre pot decide să încredințeze unui organism o combinație de atribuții de prevenire și de aplicare a legii. Pentru o funcționare eficientă, aceste organisme ar trebui să îndeplinească o serie de condiții, inclusiv să dispună de independența, resursele și competențele necesare pentru o bună administrare a sarcinilor care le revin.
- (7) UE este parte la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC), care este cel mai cuprinzător instrument juridic internațional de combatere a corupției, combinând măsuri de prevenire și de combatere a acestui fenomen. Aceasta prevede obligația părților la Convenție de a lua măsuri legislative și de altă natură pentru a incrimina darea sau luarea de mită, deturnarea de fonduri și spălarea de bani și de a lua în considerare adoptarea unor măsuri legislative sau de altă natură pentru incriminarea altor fapte (cum ar fi abuzul de funcții, traficul de influență și îmbogățirea ilicită). În conformitate cu angajamentele cuprinse în Declarația politică adoptată la sesiunea specială împotriva corupției a Adunării Generale a ONU din 2021, Uniunea Europeană ar trebui, în măsura posibilului, să depășească cerințele minime ale UNCAC și să stabilească măsuri suplimentare pentru prevenirea și combaterea corupției. Prezenta directivă se bazează pe observațiile și pe cele mai bune practici care decurg din mecanismul de examinare a punerii în aplicare a UNCAC.

- (8) Ținând seama de evoluția amenințărilor legate de corupție și de obligațiile legale ale Uniunii și ale statelor membre în temeiul dreptului internațional, precum și de dezvoltarea cadrelor juridice naționale, definiția corupției ar trebui armonizată în continuare în toate statele membre astfel încât să acopere într-un mod mai cuprinzător comportamentul corupt.
- (9) Pentru a evita impunitatea infracțiunilor de corupție în sectorul public, domeniul de aplicare trebuie să fie bine definit. În primul rând, conceptul de funcționar public ar trebui să includă și persoanele care își desfășoară activitatea în cadrul organizațiilor internaționale, inclusiv în cadrul instituțiilor, agențiilor și organismelor Uniunii Europene și al instanțelor internaționale. Acesta ar trebui să includă, printre altele, persoanele care acționează în calitate de membri ai organismelor colegiale care se pronunță cu privire la vinovăția unei persoane acuzate în cadrul unui proces, precum și persoanele care, în temeiul unui acord de arbitraj, sunt invitate să adopte o decizie obligatorie din punct de vedere juridic în litigiile prezentate de părțile la respectivul acord de arbitraj. În al doilea rând, multe entități sau persoane exercită în prezent funcții publice fără a deține o funcție oficială. Prin urmare, definiția funcționarului public ar trebui să cuprindă toți funcționarii relevanți numiți, aleși sau angajați pe baza unui contract, care dețin o funcție administrativă sau judecătorească oficială, precum și toate persoanele care furnizează un serviciu, fiind investite cu autoritate publică sau aflate sub controlul sau supravegherea autorităților publice în ceea ce privește furnizarea serviciului respectiv, chiar dacă nu dețin o funcție oficială. În sensul prezentei directive, definiția ar trebui să includă persoanele care își desfășoară activitatea în întreprinderi deținute de stat și în întreprinderi controlate de stat, precum și în cadrul fundațiilor de gestionare a activelor și al întreprinderilor private care îndeplinesc funcții de serviciu public și al persoanelor juridice înființate sau deținute de acestea. Orice persoană care deține o funcție legislativă ar trebui considerată funcționar public în sensul prezentei directive.
- (10) Este necesară consolidarea cadrului juridic privind combaterea mitei și punerea la dispoziția autorităților de aplicare a legii și de urmărire penală a instrumentelor necesare în acest sens. În ceea ce privește mituirea funcționarilor publici, se face distincția între două forme. Darea de mită se referă la situația când o persoană promite, oferă sau acordă unui funcționar public avantaje de orice natură pentru a-l influența. Luarea de mită se referă la situația când funcționarul public solicită sau primește astfel de avantaje pentru a acționa sau pentru a se abține de la a acționa într-un anumit mod. Prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să stabilească norme minime privind darea sau luarea de mită și alte forme de corupție în sectorul privat care afectează în principal întreprinderile prin comportamentul neloyal și restrânge libera concurență cu fiecare mită oferită sau acceptată.
- (11) Pentru a se asigura faptul că funcționarii publici nu utilizează în mod intenționat fonduri în alte scopuri decât cele preconizate, este necesar să se stabilească norme privind infracțiunea de deturnare de către funcționarii publici a unor bunuri a căror gestionare le este încredințată. Pentru o abordare cuprinzătoare a luptei împotriva corupției, prezenta directivă ar trebui să includă, de asemenea, dispoziții legate de deturnarea de fonduri în sectorul privat. Pentru a fi incriminată, deturnarea de fonduri ar trebui să genereze un avantaj pentru funcționarul public sau pentru o terță parte.
- (12) Și traficul de influență, ce rezultă din comportamentul corupt al unor persoane care se află sau pretind că se află în apropierea puterii și încearcă să obțină avantaje necuvenite în schimbul promisiunii de a exercita o influență asupra proceselor decizionale, ar trebui să fie definit drept infracțiune. Elementele constitutive ale

infracțiunii ar trebui să fie oferirea de către instigator sau promisiunea acestuia de a oferi traficantului de influență un avantaj necuvenit în schimbul exercitării de către acesta din urmă a unei influențe ilegale asupra unui rezultat sau a unui proces decizional. Atunci când este săvârșit cu intenție, acest comportament ar trebui să fie considerat infracțiune, indiferent dacă influența a fost exercitată efectiv sau dacă pretinsa influență conduce sau nu la rezultatul preconizat. Această infracțiune nu ar trebui să includă exercitarea legitimă a formelor recunoscute de reprezentare a intereselor, prin care se poate urmări influențarea legitimă a procesului decizional public, dar care nu implică un schimb de avantaje necuvenite. Aceste forme de reprezentare a intereselor, cum ar fi promovarea, se desfășoară adesea într-un mediu reglementat tocmai pentru ca acestea să nu devină porți de acces pentru corupție prin lipsa lor de transparență. Existența unor norme suplimentare funcționale privind divulgarea conflictelor de interese, practica „ușilor turnante” sau finanțarea partidelor politice poate contribui, de asemenea, la evitarea zonelor gri și la prevenirea influenței nejustificate.

- (13) În plus, este necesar să se definească infracțiunea de abuz de funcții în sectorul public drept neîndeplinirea unui act de către un funcționar public, cu încălcarea legii, cu scopul de a obține un avantaj necuvenit. Pentru o abordare cuprinzătoare a luptei împotriva corupției, prezenta directivă ar trebui să includă, de asemenea, dispoziții legate de abuzul de funcții în sectorul privat.
- (14) Obstrucționarea bunei funcționări a justiției este o infracțiune săvârșită în sprijinul corupției. Prin urmare, este necesar să se definească infracțiunea de obstrucționare a bunei funcționări a justiției, care implică recurgerea la forța fizică, amenințări sau intimidare sau instigarea la mărturie mincinoasă sau la prezentarea de probe false. Ar trebui inclusă, de asemenea, fapta de a împiedica o mărturie sau prezentarea probelor sau de a împiedica personalul din sistemul judiciar sau responsabil cu aplicarea legii să își exercite atribuțiile. În conformitate cu UNCAC, prezenta directivă se aplică obstrucționării bunei funcționări a justiției exclusiv în cadrul procedurilor referitoare la o infracțiune de corupție.
- (15) Corupția alimentează motivația de a obține avantaje economice și de altă natură necuvenite. Pentru a reduce motivația persoanelor fizice și a organizațiilor criminale de a săvârși noi infracțiuni și pentru a descuraja persoanele fizice să consimtă să devină posesori de bunuri ilicite, îmbogățirea prin infracțiuni de corupție ar trebui incriminată. La rândul său, acest lucru ar trebui să complice disimularea bunurilor dobândite ilegal și să reducă răspândirea corupției, precum și prejudiciile aduse societății. Transparența ajută autoritățile competente să identifice un posibil caz de îmbogățire ilicită. De exemplu, în jurisdicțiile în care funcționarii publici au obligația de a-și declara averile la intervale regulate, inclusiv la preluarea și încheierea atribuțiilor, autoritățile pot evalua dacă averea declarată corespunde veniturilor declarate.
- (16) Infracțiunea de îmbogățire se bazează pe normele privind infracțiunea de spălare a banilor prevăzute în Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁴. Scopul său este de a aborda acele cazuri în care sistemul judiciar consideră că infracțiunea sau infracțiunile de corupție nu pot fi dovedite. La fel ca infracțiunea premisă în domeniul spălării banilor, sarcina probei este de natură diferită. Aceasta înseamnă că, în cadrul procedurilor penale referitoare la infracțiunea de

---

⁴⁴ Directiva (UE) 2018/1673 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2018 privind combaterea prin măsuri de drept penal a spălării banilor (JO L 284, 12.11.2018, p. 22).

îmbogățire, atunci când se analizează dacă bunurile provin din orice fel de implicare infracțională în săvârșirea unei infracțiuni de corupție și dacă persoana respectivă știa acest lucru, ar trebui să fie luate în considerare circumstanțele specifice ale fiecărei cauze, precum faptul că valoarea bunurilor este disproporționată în raport cu venitul legal al persoanei acuzate și că activitatea infracțională și achiziționarea bunurilor au avut loc în același interval de timp. Nu ar trebui să fie necesar să se stabilească toate elementele de fapt sau toate circumstanțele legate de implicarea infracțională, inclusiv identitatea autorului. Atunci când o persoană este condamnată pentru o infracțiune definită în prezenta directivă, autoritățile competente pot recupera bunurile obținute în mod ilicit în temeiul Directivei 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană⁴⁵.

- (17) Pentru a împiedica corupția pe teritoriul Uniunii, statele membre ar trebui să prevadă tipuri și niveluri minime de sancțiuni pentru infracțiunile definite în prezenta directivă. Nivelurile maxime ale pedepsei cu închisoarea și ale altor pedepse ar trebui să fie suficient de ridicate pentru a descuraja eventualii infractori și pentru a reflecta nocivitatea corupției și prioritatea pe care autoritățile competente ar trebui să o acorde combaterii acestor infracțiuni. În același timp, aceste niveluri ar trebui să fie proporționale cu gravitatea fiecărei infracțiuni de corupție și să fie coerente cu nivelurile sancțiunilor penale stabilite în dreptul Uniunii și în dreptul intern. Statele membre ar trebui să se asigure că sancțiunile sunt aplicate în măsura necesară pentru a descuraja săvârșirea acestor infracțiuni. În cazul în care statele membre iau în considerare aplicarea unor pedepse cu suspendare sau condiționate, liberarea anticipată, liberarea condiționată sau grațierea persoanelor condamnate pentru oricare dintre infracțiunile menționate în prezenta directivă, autoritățile judiciare ar trebui să poată lua în considerare, printre alți factori, gravitatea infracțiunilor respective.
- (18) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării corecte și eficiente a unor măsurilor disciplinare sau a sancțiunilor de altă natură decât cea penală, cum ar fi sancțiunile administrative. Sancțiunile care nu pot fi echivalate cu sancțiunile penale, care sunt impuse aceleiași persoane pentru același comportament, ar trebui luate în considerare în momentul condamnării persoanei respective pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile definite în prezenta directivă. În cazul sancțiunilor de natură penală, ar trebui să fie respectat pe deplin principiul interzicerii de a fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune (*ne bis in idem*).
- (19) Autoritățile competente ar trebui să poată impune, pe lângă sau ca alternativă la pedeapsa cu închisoarea, sancțiuni sau măsuri care nu sunt neapărat de natură penală, cum ar fi interdicția temporară sau permanentă de a deține o funcție publică sau excluderea din procedurile de achiziții publice. Aceste măsuri au un efect general de descurajare și pot reduce cazurile de recidivă a infractorilor condamnați. De asemenea, statele membre ar trebui să aibă în vedere stabilirea unor proceduri privind suspendarea sau schimbarea temporară a repartizării unui funcționar public acuzat de săvârșirea unei infracțiuni menționate în prezenta directivă, ținând seama de necesitatea de a respecta principiul prezumției de nevinovăție și dreptul la o cale de atac eficientă.

---

⁴⁵ Directiva 2014/42/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind înghețarea și confiscarea instrumentelor și produselor infracțiunilor săvârșite în Uniunea Europeană (JO L 127, 29.4.2014, p. 39).

- (20) Persoanele juridice nu ar trebui să poată evita răspunderea recurgând la intermediari, inclusiv la persoane juridice conexe, pentru a oferi, a promite sau a da mită unui funcționar public în numele acestora. În plus, amenzile aplicate persoanelor juridice care săvârșesc o infracțiune ar trebui calculate luând în considerare cifra de afaceri la nivel mondial a tuturor entităților juridice conexe, inclusiv a societăților-mamă, a filialelor, a fiduciilor afiliate sau a entităților juridice similare sau comparabile.
- (21) În cazul în care infracțiunea este săvârșită de o organizație criminală în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI a Consiliului⁴⁶ sau infractorul a abuzat de poziția sa profesională pentru a permite corupția, statele membre ar trebui să introducă dispoziții privind circumstanțele agravante în conformitate cu normele aplicabile stabilite de sistemele lor juridice. Sub rezerva puterii discreționare a instanței, aceste circumstanțe agravante ar trebui să permită sistemului judiciar să ia în considerare prejudiciul societal mai amplu cauzat, de exemplu, de corupția săvârșită de grupuri organizate, de partidele politice sau de persoane care dețin funcții de responsabilitate publică. Statele membre nu ar trebui să fie obligate să prevadă niciuna dintre circumstanțele agravante menționate în prezenta directivă atunci când aceste circumstanțe se pedepsesc ca infracțiuni separate, cu sancțiuni mai severe.
- (22) Corupția în beneficiul unei țări terțe are un impact deosebit de negativ asupra instituțiilor democratice și a vieții politice din statele membre și din Uniune. Prin urmare, statele membre ar trebui să prevadă o circumstanță agravantă pentru astfel de situații. O astfel de circumstanță agravantă ar trebui să acopere infracțiunile de corupție, cum ar fi darea sau luarea de mită sau traficul de influență, care sunt săvârșite cu scopul de a crea un avantaj pentru o țară terță, cum ar fi modificarea procesului decizional public pentru luarea unei decizii în favoarea țării terțe respective.
- (23) Statele membre ar trebui să se asigure că legislația lor națională prevede circumstanțe atenuante în ceea ce privește infracțiunile prevăzute de prezenta directivă. Sub rezerva puterii discreționare a instanței, aceste circumstanțe ar trebui să includă situațiile în care infractorii furnizează informații sau colaborează în alt mod cu autoritățile. În mod similar, în cazul în care persoanele juridice au pus în aplicare programe eficiente de control intern, de etică și de conformitate, ar trebui să fie posibil ca aceste acțiuni să fie considerate o circumstanță atenuantă. De asemenea, ar trebui avută în vedere aplicarea unor sancțiuni mai blânde în cazul în care, la descoperirea unei infracțiuni, o persoană juridică divulgă rapid informații și ia măsuri de remediere. În orice caz, stabilirea quantumului sancțiunii ar trebui să rămână la latitudinea judecătorului sau a instanței, ținând seama de toate circumstanțele cazului individual.
- (24) Este posibil ca parlamentarii și alți funcționari publici să beneficieze de imunitate sau de protecție juridică împotriva anchetării sau urmăririi penale, care contribuie la consolidarea independenței acestora prin protejarea lor împotriva plângerilor nefondate, în special în ceea ce privește opiniile sau voturile exprimate în cursul exercitării funcțiilor lor. Cu toate acestea, o astfel de imunitate poate împiedica anchetarea și urmărirea penală eficace a infracțiunilor de corupție, inclusiv prin afectarea depistării și a anchetării sau a urmăririi penale a altor persoane care nu beneficiază de imunitate și care este posibil să fi participat la infracțiune. În plus, aplicarea imunității fără existența unor proceduri adecvate de ridicare a acesteia în cazul în care există motive de a suspecta participarea la infracțiuni subminează credibilitatea instituțiilor publice. Prin urmare, ar trebui să existe un echilibru adecvat

---

⁴⁶ Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).

între orice imunități sau privilegii jurisdicționale acordate funcționarilor publici pentru actele îndeplinite în cursul exercitării funcțiilor lor, pe de o parte, și posibilitatea de investigare, urmărire penală și judecare eficace a infracțiunilor de corupție, pe de altă parte.

- (25) Pentru a spori încrederea în serviciile de urmărire penală și a reduce, în același timp, percepția corupției în statele membre, competențele discreționare în temeiul dreptului intern de a nu desfășura urmărirea penală a persoanelor pentru infracțiunile menționate în prezenta directivă din motive de oportunitate ar trebui exercitate în conformitate cu norme, criterii și garanții clare, cu consultări interne adecvate, precum și cu scopul de a descuraja săvârșirea infracțiunilor de corupție și de a asigura eficacitatea procesului judiciar.
- (26) Având în vedere mobilitatea autorilor și a produselor provenite din săvârșirea unor activități infracționale, precum și complexitatea investigațiilor transfrontaliere necesare pentru combaterea corupției, ar trebui ca toate statele membre să își determine competența pentru a le permite autorităților competente să investigheze și să urmărească penal această infracțiune într-o gamă suficient de largă de cazuri, inclusiv atunci când infracțiunea este comisă integral sau parțial pe teritoriul lor. Ca parte a acestei obligații, statele membre ar trebui să se asigure că în competența lor intră și situațiile în care o infracțiune este săvârșită prin intermediul unui sistem informatic utilizat pe teritoriul lor, indiferent dacă tehnologia respectivă se situează sau nu pe teritoriul lor.
- (27) Pentru a se asigura faptul că autoritățile competente au suficient timp la dispoziție pentru a efectua investigații și urmăririi penale complexe, prezenta directivă prevede un termen minim de prescripție care permite depistarea, investigarea, urmărirea penală și pronunțarea unor hotărâri judecătorești în cazul infracțiunilor de corupție într-un termen suficient după săvârșirea acestor infracțiuni, fără a afecta statele membre care nu stabilesc termene de prescripție pentru investigare, urmărire penală și executarea unei hotărâri judecătorești.
- (28) Infracțiunile de corupție reprezintă o categorie de infracțiuni dificil de identificat și investigat, deoarece implică o înțelegere între două sau mai multe părți interesate și nu există o victimă clară care să poată depune o plângere. Prin urmare, un număr semnificativ de infracțiuni de corupție rămân nedetectate, iar autorii se pot bucura de produsele infracțiunilor de corupție săvârșite. Cu cât depistarea unei infracțiuni de corupție necesită mai mult timp, cu atât probele sunt mai dificil de obținut. Prin urmare, autoritățile de aplicare a legii și de urmărire penală ar trebui să dispună de instrumente de investigare adecvate pentru a colecta probe relevante privind infracțiunile de corupție care afectează adesea mai multe state membre. În plus, statele membre ar trebui să asigure o formare suficientă, în strânsă coordonare cu Agenția Uniunii Europene pentru Formare în Materie de Aplicare a Legii (CEPOL), inclusiv cu privire la utilizarea instrumentelor de investigare pentru desfășurarea cu succes a procedurilor și la identificarea și cuantificarea produselor infracțiunilor de corupție în contextul înghețării și al confiscării. De asemenea, prezenta directivă facilitează colectarea de informații și probe prin stabilirea unor circumstanțe atenuante pentru infractorii care ajută autoritățile.
- (29) Persoanele care furnizează autorităților competente informații dobândite într-un context profesional cu privire la cazuri de corupție din trecut, în curs sau planificate riscă să sufere represalii în acest context. Astfel de raportări ale avertizorilor de integritate pot consolida aplicarea legii, permițându-le autorităților competente să

prevină, să depisteze și să urmărească penal cazurile de corupție în mod eficace. Având în vedere interesul public de a proteja instituțiile publice și private de astfel de acte și de a spori transparența, buna guvernare și responsabilitatea, este necesar să se asigure existența unor mecanisme eficace care să le permită avertizorilor să utilizeze canale confidențiale, să alerteze autoritățile competente și să fie protejați împotriva represaliilor. Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁷ se aplică în ceea ce privește raportarea încălcărilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii, astfel cum sunt menționate la articolul 325 din tratat și cum sunt detaliate în măsurile relevante ale Uniunii, și, prin urmare, se aplică în ceea ce privește raportarea tuturor infracțiunilor care intră în domeniul de aplicare al Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului⁴⁸. Referitor la infracțiunile menționate în prezenta directivă, Directiva (UE) 2019/1937 ar trebui să se aplice în ceea ce privește raportarea acestor infracțiuni și protecția persoanelor care raportează astfel de infracțiuni, în condițiile stabilite în aceasta. Pe lângă obligațiile care decurg din Directiva (UE) 2019/1937, autoritățile naționale competente ar trebui să se asigure că persoanele care furnizează probe sau cooperează în alt mod în cadrul anchetelor penale beneficiază de protecția, sprijinul și asistența necesare în contextul procedurilor penale.

- (30) Organizațiile independente ale societății civile sunt esențiale pentru buna funcționare a democrațiilor noastre și joacă un rol-cheie în susținerea valorilor comune pe care se întemeiază Uniunea. Acestea joacă un rol esențial de gardieni, semnalând amenințările la adresa statului de drept, contribuind la tragerea la răspundere a celor aflați la putere și asigurând respectarea drepturilor fundamentale. Statele membre ar trebui să promoveze participarea societății civile la activitățile anticorupție.
- (31) Pluralismul și libertatea mass-mediei sunt factori-cheie ai statului de drept, ai responsabilității democratice, ai egalității și ai luptei împotriva corupției. Mass-media independentă și pluralistă, în special jurnalismul de investigație, joacă un rol important în controlul afacerilor publice, în detectarea eventualelor cazuri de corupție și probleme de integritate, în sensibilizarea opiniei publice și în promovarea integrității. Statele membre au obligația de a garanta un mediu propice pentru jurnaliști, de a le proteja siguranța și de a promova în mod proactiv libertatea și pluralismul mass-mediei. Recomandarea Comisiei referitoare la protecția, siguranța și capacitatea jurnaliștilor⁴⁹, precum și propunerea de directivă⁵⁰ și o recomandare a Comisiei⁵¹ privind protecția persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică împotriva procedurilor judiciare vădit nefondate sau abuzive („Acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”) includ garanții și standarde importante pentru a se

---

⁴⁷ Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (JO L 305, 26.11.2019).

⁴⁸ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal (JO L 198, 28.7.2017, p. 29).

⁴⁹ Recomandarea Comisiei din 16 septembrie 2021 referitoare la garantarea protecției, a siguranței și a capacității jurnaliștilor și a celorlalți profesioniști din domeniul mass-mediei în Uniunea Europeană, C(2021) 6650 final.

⁵⁰ Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind protecția persoanelor implicate în acțiuni de mobilizare publică împotriva procedurilor judiciare vădit nefondate sau abuzive („Acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”), COM(2022) 177 final.

⁵¹ Recomandarea Comisiei privind protecția jurnaliștilor și a apărătorilor drepturilor omului implicați în acțiuni de mobilizare publică împotriva procedurilor judiciare vădit nefondate sau abuzive („Acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice”), C(2022) 2428 final.

asigura faptul că jurnaliștii, apărătorii drepturilor omului și alte persoane își pot îndeplini rolul în mod neîngrădit.

- (32) Statele membre ar trebui să colecteze și să publice date privind aplicarea prezentei directive, care pot fi analizate și utilizate de Comisie în contextul monitorizării, punerii în aplicare și evaluării directivei, precum și privind aplicarea oricărui dintre instrumentele privind statul de drept, cum ar fi raportul anual privind statul de drept.
- (33) Pentru combaterea eficace a corupției, este esențial un schimb eficient de informații între autoritățile competente responsabile cu prevenirea, depistarea, investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor de corupție. Statele membre ar trebui să se asigure că schimbul de informații se realizează în mod eficace și în timp util, în conformitate cu dreptul intern și cu dreptul Uniunii. Prezenta directivă, care urmărește să stabilească definiții comune ale infracțiunilor de corupție, ar trebui să servească drept criteriu de referință pentru schimbul de informații și cooperarea dintre autoritățile naționale competente în temeiul Directivelor (UE) XX/2023⁵², (UE) 2019/1153⁵³, (UE) 2016/681⁵⁴ ale Parlamentului European și ale Consiliului, al Regulamentelor (UE) 2018/1240⁵⁵, (UE) 2018/1862⁵⁶ și (UE) 603/2013⁵⁷ ale Parlamentului European și ale Consiliului și al Deciziei 2008/633/JAI a Consiliului⁵⁸.

---

⁵² A se vedea propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind schimbul de informații dintre autoritățile de aplicare a legii ale statelor membre și de abrogare a Deciziei-cadru 2006/960/JAI a Consiliului, COM(2021) 782 final.

⁵³ Directiva (UE) 2019/1153 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 de stabilire a normelor de facilitare a utilizării informațiilor financiare și de alt tip în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmării penale a anumitor infracțiuni și de abrogare a Deciziei 2000/642/JAI a Consiliului, JO L 186, 11.7.2019, p. 122).

⁵⁴ Directiva (UE) 2016/681 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind utilizarea datelor din registrul cu numele pasagerilor (PNR) pentru prevenirea, depistarea, investigarea și urmărirea penală a infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor grave (JO L 119, 4.5.2016, p. 132), punctul 6 din anexa II.

⁵⁵ Regulamentul (UE) 2018/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 septembrie 2018 de instituire a Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS) și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1077/2011, (UE) nr. 515/2014, (UE) 2016/399, (UE) 2016/1624 și (UE) 2017/2226 (JO L 236, 19.9.2018, p. 1), punctul 7 din anexă.

⁵⁶ Regulamentul (UE) 2018/1862 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 noiembrie 2018 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen (SIS) în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, de modificare și abrogare a Deciziei 2007/533/JAI a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1986/2006 al Parlamentului European și al Consiliului și a Deciziei 2010/261/UE a Comisiei, (JO L 312, 7.12.2018, p. 56). Decizia Consiliului privind SIS II face referire la corupție în mod indirect prin delimitarea domeniului de aplicare al acesteia cu o trimitere la mandatul european de arestare, de exemplu la articolul 8.

⁵⁷ Regulamentul (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor Eurodac în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (JO L 180, 29.6.2013, p. 1).

⁵⁸ Decizia 2008/633/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind accesul la Sistemul de informații privind vizele (VIS) în vederea consultării de către autoritățile desemnate ale statelor membre și de către Europol în scopul prevenirii, depistării și cercetării infracțiunilor de terorism și a altor infracțiuni grave (JO L 218, 13.8.2008, p. 129). Decizia Consiliului privind VIS face referire la corupție în mod indirect pentru asigurarea respectării legii prin delimitarea domeniului de aplicare al acesteia cu o trimitere la mandatul european de arestare în considerentul 6.

- (34) Corupția este o problemă transversală, vulnerabilitățile și modalitatea cea mai adecvată de abordare a acestora variind de la un sector la altul. Prin urmare, statele membre ar trebui să efectueze periodic o evaluare pentru a identifica sectoarele cele mai expuse riscului de corupție și să elaboreze planuri de gestionare a riscurilor pentru a aborda principalele riscuri din sectoarele identificate, inclusiv prin organizarea, cel puțin o dată pe an, a unor acțiuni de sensibilizare adaptate la particularitățile sectoarelor identificate. Statele membre care au pus în aplicare strategii naționale ample de combatere a corupției pot alege, de asemenea, să abordeze evaluările riscurilor și planurile de gestionare a riscurilor în cadrul acestora, atât timp cât riscurile sunt evaluate și măsurile sunt revizuite periodic. De exemplu, sistemele de acordare a dreptului de ședere investitorilor se numără printre sectoarele care prezintă riscuri ridicate de corupție⁵⁹ și, prin urmare, ar trebui să fie incluse în evaluările sectoarelor cele mai expuse riscului de corupție și în cursurile de formare care trebuie să fie oferite de statele membre, astfel cum se prevede în prezenta directivă.
- (35) Pentru a asigura un nivel echivalent de protecție a intereselor financiare ale Uniunii și a intereselor financiare naționale, dispozițiile Directivei (UE) 2017/1371⁶⁰ ar trebui să fie aliniate la cele ale prezentei directive. În acest scop, normele aplicabile infracțiunilor care aduc atingere intereselor financiare ale Uniunii în ceea ce privește sancțiunile, circumstanțele agravante și atenuante și termenele de prescripție ar trebui să fie echivalente cu cele prevăzute de prezenta directivă.
- (36) Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să asigure un nivel de protecție a intereselor financiare ale Uniunii echivalent cu cel asigurat pentru interesele financiare naționale.
- (37) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume aplicarea în toate statele membre a unor sancțiuni penale eficace, proporționale și disuasive în cazul corupției, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele prezentei directive, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar în vederea atingerii acestui obiectiv.
- (38) Efectul de descurajare urmărit prin aplicarea sancțiunilor penale necesită o atenție deosebită în ceea ce privește respectarea drepturilor fundamentale. Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate, în special, de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), cu precădere dreptul la libertate și securitate, protecția datelor cu caracter personal, libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la proprietate, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare, principiile legalității și proporționalității infracțiunilor și pedepselor, precum și principiul *ne bis in idem*.
- (39) [În conformitate cu articolul 3 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la

---

⁵⁹ Raport al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor, Sisteme din Uniunea Europeană de acordare a cetățeniei și a dreptului de ședere pentru investitori, 23 ianuarie 2019, COM(2019) 12 final.

⁶⁰ Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal, JO L 198, 28.7.2017, p. 29.

Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Irlanda și-a notificat intenția de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentei directive.

ȘI/SAU

- (40) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 21) privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea și aplicarea prezentei directive, aceasta nu este obligatorie pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.]
- (41) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și nu face obiectul aplicării sale. Decizia-cadru 2003/568/JAI a Consiliului continuă să fie obligatorie pentru Danemarca și să se aplice acesteia.

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

Prezenta directivă stabilește norme minime privind definiția infracțiunilor și sancțiunile aplicate infracțiunilor de corupție, precum și măsuri pentru o mai bună prevenire și combatere a corupției.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „prevenirea corupției” se referă la depistarea și eliminarea cauzelor și a condițiilor propice corupției, prin dezvoltarea și punerea în aplicare a unui sistem de măsuri adecvate, precum și la descurajarea actelor de corupție;
2. „bunuri” înseamnă fondurile sau activele de orice fel, corporale sau necorporale, mobile sau imobile, tangibile sau intangibile, precum și documentele sau instrumentele juridice sub orice formă, inclusiv cele electronice sau digitale, care atestă dreptul de proprietate sau interese în astfel de active;
3. „funcționar public” înseamnă:
  - (a) funcționar al Uniunii sau funcționar național al unui stat membru sau al unei țări terțe;
  - (b) orice altă persoană căreia i s-a încredințat o funcție de serviciu public în statele membre sau în țări terțe și care exercită o astfel de funcție, pentru o organizație internațională sau o instanță internațională;
4. „funcționar al Uniunii” înseamnă o persoană care:
  - (a) este membru (membră) a(l) unei instituții, a(l) unui organ, a(l) unui oficiu sau a(l) unei agenții a Uniunii sau face parte din personalul acestora;

- (b) este funcționar(ă) sau alt(ă) agent(ă) angajat(ă) de Uniune în temeiul unui contract, în înțelesul Statutului funcționarilor și Regimului aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene prevăzute de Regulamentul (CEE, Euratom, CECA) nr. 259/68 al Consiliului (denumit în continuare „Statutul funcționarilor”);
- (c) este detașat(ă) la Uniune de către un stat membru sau de către orice organism public sau privat, care îndeplinește atribuții echivalente celor îndeplinite de funcționari sau de alți agenți ai Uniunii;
5. „funcționar național” înseamnă orice persoană care deține o funcție executivă, administrativă sau judecătorească la nivel național, regional sau local, numită sau aleasă, permanentă sau temporară, remunerată sau neremunerată, indiferent de vechimea în funcție a persoanei respective. Orice persoană care deține o funcție legislativă la nivel național, regional sau local este considerată funcționar național în sensul prezentei directive;
6. „încălcarea unei obligații” include cel puțin orice comportament lipsit de loialitate care constituie o încălcare a unei obligații legale sau, după caz, o încălcare a normelor sau a dispozițiilor profesionale, ce se aplică în cadrul activității profesionale a unei persoane care exercită o funcție de conducere sau o activitate, sub orice formă, pentru o entitate din sectorul privat;
7. „persoană juridică” înseamnă orice entitate care are personalitate juridică în temeiul dreptului intern aplicabil, cu excepția statelor sau a organismelor publice care își exercită prerogativele de putere publică și a organizațiilor publice internaționale;
8. „înalți funcționari” se referă la șefi de stat, șefi ai administrației centrale și regionale, membri ai administrației centrale și regionale, precum și alte persoane numite pe criterii politice care dețin o funcție publică de rang înalt, cum ar fi miniștri adjuncți, secretari de stat, șefi și membri ai cabinetului unui ministru și înalți funcționari politici, precum și membri ai camerelor parlamentare, membri ai instanțelor supreme, cum ar fi curțile constituționale și supreme, și membri ai instituțiilor supreme de audit.

Articolul 3 *Prevenirea corupției*

- (1) Statele membre iau măsuri adecvate, cum ar fi campanii de informare și sensibilizare și programe de cercetare și educaționale, pentru a sensibiliza publicul cu privire la efectele nocive ale corupției și pentru a reduce rata generală de săvârșire a infracțiunilor de corupție, precum și riscul de corupție.
- (2) Statele membre iau măsuri pentru a asigura cel mai înalt grad de transparență și responsabilitate în administrația publică și în procesul decizional public, în vederea prevenirii corupției.
- (3) Statele membre iau măsuri pentru a asigura disponibilitatea instrumentelor de prevenire esențiale, cum ar fi accesul liber la informații de interes public, norme eficiente pentru divulgarea și gestionarea conflictelor de interese în sectorul public, norme eficiente pentru declararea și verificarea averii funcționarilor publici și norme eficiente de reglementare a interacțiunii dintre sectorul privat și cel public.
- (4) Statele membre adoptă măsuri cuprinzătoare și actualizate de prevenire a corupției atât în sectorul public, cât și în cel privat, adaptate la riscurile specifice unui domeniu

de activitate. Aceste măsuri includ cel puțin acțiuni de consolidare a integrității și de prevenire a oportunităților de corupție în rândul:

- (a) înalților funcționari;
  - (b) membrilor autorităților de aplicare a legii și ai sistemului judiciar, inclusiv măsuri referitoare la numirea și comportamentul acestora, precum și prin asigurarea unei remunerații adecvate și a unor grile de salarizare echitabile.
- (5) Statele membre efectuează periodic o evaluare pentru a identifica sectoarele cele mai expuse riscului de corupție.

În urma acestei evaluări, statele membre:

- (a) organizează, cel puțin o dată pe an, acțiuni de sensibilizare adaptate la particularitățile sectoarelor identificate, inclusiv în materie de etică și
  - (b) elaborează planuri pentru abordarea principalelor riscuri din sectoarele identificate.
- (6) După caz, statele membre iau măsuri pentru a promova participarea societății civile, a organizațiilor neguvernamentale și a organizațiilor comunitare la activitățile anticorupție.

Articolul 4

Organisme specializate

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura existența unuia sau a mai multor organisme sau unități organizaționale specializate în prevenirea corupției.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura existența unuia sau a mai multor organisme sau unități organizaționale specializate în reprimarea corupției.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că organismul (organismele) sau unitatea (unitățile) organizațională (organizaționale) menționate la alineatele (1) și (2):
  - (a) funcționează independent de guvern și dispun de suficient personal calificat și de resursele financiare, tehnice și tehnologice, precum și de competențele și instrumentele necesare pentru o bună administrare a sarcinilor care le revin;
  - (b) sunt cunoscute publicului;
  - (c) asigură accesul publicului la informații relevante privind activitățile pe care le desfășoară, ținând seama în mod corespunzător de protecția datelor cu caracter personal și de confidențialitatea investigațiilor;
  - (d) își desfășoară activitatea și iau decizii pe baza procedurilor transparente stabilite prin lege, cu scopul de a asigura integritatea și responsabilitatea.

Articolul 5

Resurse

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că autoritățile naționale cu competențe în depistarea, investigarea, urmărirea penală sau judecarea infracțiunilor menționate în prezenta directivă dispun în permanență de suficient personal calificat și de resursele financiare, tehnice și tehnologice necesare pentru a-și exercita în mod eficace atribuțiile legate de punerea în aplicare a prezentei directive.

Articolul 6
Formare

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura resursele adecvate și formarea funcționarilor săi naționali pentru a putea identifica diferitele forme și riscuri de corupție care pot apărea în exercitarea atribuțiilor lor și pentru a reacționa în timp util și în mod adecvat la orice activitate suspectă.
- (2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a asigura resursele adecvate și furnizarea, la intervale regulate, a unor cursuri de formare specializată în domeniul combaterii corupției pentru membrii autorităților de aplicare a legii, cei din sistemul judiciar și pentru personalul autorităților însărcinate cu desfășurarea anchetelor și a procedurilor penale pentru infracțiunile care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive.

Articolul 7
Darea sau luarea de mită în sectorul public

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte sunt incriminate ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție:

- (a) promiterea, oferirea sau acordarea, în mod direct sau printr-un intermediar, a unor avantaje de orice fel unui funcționar public, pentru funcționarul respectiv sau pentru o terță parte, pentru ca respectivul funcționar public să acționeze sau să se abțină de la a acționa în conformitate cu sarcinile sale sau în exercitarea funcțiilor sale (dare de mită);
- (b) solicitarea sau primirea de către un funcționar public, în mod direct sau printr-un intermediar, a unor avantaje de orice fel sau promiterea unor astfel de avantaje pentru funcționarul respectiv sau pentru o terță parte, pentru ca respectivul funcționar public să acționeze sau să se abțină de la a acționa în conformitate cu sarcinile sale sau în exercitarea funcțiilor sale (luare de mită).

Articolul 8
Darea sau luarea de mită în sectorul privat

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte sunt incriminate ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție și în cursul activităților economice, financiare sau comerciale:

- (a) promiterea, oferirea sau acordarea, în mod direct sau printr-un intermediar, a unor avantaje necuvenite de orice fel unei persoane care exercită o funcție de conducere sau o activitate de orice fel pentru o entitate din sectorul privat, pentru ea însăși sau pentru o terță parte, cu scopul ca această persoană să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea atribuțiilor sale (dare de mită);
- (b) solicitarea sau primirea de către o persoană, în mod direct sau printr-un intermediar, a unor avantaje necuvenite de orice fel sau promiterea unor astfel de avantaje, pentru persoana respectivă sau pentru o terță parte, în exercitarea unei funcții de conducere sau a unei activități, sub orice formă, pentru o entitate din sectorul privat, cu scopul de a îndeplini sau de a se abține de la îndeplinirea unui act, cu încălcarea atribuțiilor sale (luare de mită).

Articolul 9
Deturnarea de fonduri

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte sunt incriminate ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție:

- (a) angajarea, plata, însușirea sau utilizarea de către un funcționar public a unor bunuri a căror gestionare îi este încredințată în mod direct sau indirect, contrar scopului preconizat;
- (b) angajarea, plata, însușirea sau utilizarea, în cadrul activităților economice, financiare sau comerciale, de către o persoană care exercită o funcție de conducere sau o activitate de orice fel pentru o entitate din sectorul privat, a oricăror bunuri a căror gestionare îi este încredințată în mod direct sau indirect, contrar scopului preconizat.

Articolul 10
Traficul de influență

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte sunt incriminate ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție:
  - (a) promiterea, oferirea sau acordarea, în mod direct sau printr-un intermediar, a unor avantaje necuvenite de orice fel unei persoane sau unei părți terțe pentru ca persoana respectivă să exercite o influență reală sau presupusă în vederea obținerii unui avantaj necuvenit din partea unui funcționar public;
  - (b) solicitarea sau primirea, în mod direct sau printr-un intermediar, a unor avantaje necuvenite de orice fel sau promiterea unor astfel de avantaje unei persoane sau unei părți terțe pentru ca persoana respectivă să exercite o influență reală sau presupusă în vederea obținerii unui avantaj necuvenit din partea unui funcționar public.
- (2) Pentru ca faptele menționate la alineatul (1) să fie incriminate ca infracțiuni, este irelevant dacă influența este exercitată efectiv sau dacă pretinsa influență conduce sau nu la rezultatele preconizate.

Articolul 11
Abuzul de funcții

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte sunt incriminate ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție:

- (1) îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act, cu încălcarea legii, de către un funcționar public în exercitarea atribuțiilor sale, cu scopul de a obține un avantaj necuvenit pentru sine sau pentru o terță parte;
- (2) îndeplinirea sau neîndeplinirea unui act, cu încălcarea atribuțiilor, de către o persoană care exercită o funcție de conducere sau o activitate de orice fel pentru o entitate din sectorul privat, în cadrul unor activități economice, financiare sau comerciale, cu scopul de a obține un avantaj necuvenit pentru sine sau pentru o terță parte.

Articolul 12
Obstrucționarea bunei funcționări a justiției

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele fapte sunt incriminate ca infracțiuni atunci când sunt săvârșite cu intenție:

- (1) recurgerea, în mod direct sau printr-un intermediar, la forța fizică, la amenințări sau intimidare sau promiterea, oferirea sau acordarea unor avantaje pentru a obține o mărturie mincinoasă sau pentru a împiedica o mărturie sau prezentarea probelor în cadrul unei proceduri referitoare la oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 7-11, 13 și 14;
- (2) recurgerea, în mod direct sau printr-un intermediar, la forța fizică, la amenințări sau intimidare pentru a împiedica o persoană care deține o funcție judecătorească sau un membru al unei autorități de aplicare a legii să își exercite atribuțiile în legătură cu oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 7-11, 13 și 14.

Articolul 13

Îmbogățirea prin infracțiuni de corupție

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că dobândirea, deținerea sau utilizarea cu intenție de către un funcționar public a unor bunuri despre care știe că provin din săvârșirea oricăreia dintre infracțiunile prevăzute la articolele 7-12 și 14 se pedepsește ca infracțiune, indiferent dacă funcționarul respectiv a fost sau nu implicat în săvârșirea infracțiunii respective.

Articolul 14

Instigarea, complicitatea și tentativa

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că instigarea la oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 7-13 se pedepsește ca infracțiune.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că complicitatea la oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 7-13 se pedepsește ca infracțiune.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că tentativa de a comite oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 9 și 11-13 se pedepsește ca infracțiune.

Articolul 15

Sanțiuni și măsuri aplicabile persoanelor fizice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că pedepsele pentru infracțiunile menționate la articolele 7-14 sunt eficace, proporționale și disuasive.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:
  - (a) infracțiunile menționate la articolele 7 și 12 sunt pasibile de o pedeapsă maximă privativă de libertate de cel puțin șase ani;
  - (b) infracțiunile menționate la articolele 8-11 sunt pasibile de o pedeapsă maximă privativă de libertate de cel puțin cinci ani și
  - (c) infracțiunea menționată la articolul 13 este pasibilă de o pedeapsă maximă privativă de libertate de cel puțin patru ani.
- (3) Atunci când o infracțiune menționată la articolul 9 implică un prejudiciu mai mic de 10 000 EUR sau un avantaj mai mic de 10 000 EUR, statele membre pot să prevadă sancțiuni de altă natură decât cea penală.
- (4) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(3), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanelor fizice care au fost condamnate pentru săvârșirea uneia

dintre infracțiunile menționate la articolele 7-14 li se pot aplica, de către o autoritate competentă, sancțiuni sau măsuri care nu sunt neapărat de natură penală, inclusiv:

- (a) amenzi;
- (b) demiterea sau suspendarea dintr-o funcție publică și schimbarea repartizării într-un alt post;
- (c) decăderea din dreptul de
  - (i) a deține o funcție publică;
  - (ii) a exercita o funcție de serviciu public;
  - (iii) a deține o funcție în cadrul unei persoane juridice deținute integral sau parțial de statul membru respectiv;
  - (iv) a desfășura activități comerciale în contextul cărora a fost săvârșită infracțiunea;
- (d) interzicerea dreptului de a candida la alegeri, proporțional cu gravitatea infracțiunii comise și
- (e) retragerea permiselor sau a autorizațiilor de desfășurare a activităților în contextul cărora a fost săvârșită infracțiunea
- (f) excluderea de la accesul la fonduri publice, inclusiv la proceduri de achiziții publice, granturi și concesiuni.

Articolul 16

Răspunderea persoanelor juridice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se poate angaja răspunderea persoanelor juridice pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 7-14, săvârșite în beneficiul lor de către orice persoană fizică, acționând individual sau ca membru al unui organism al persoanei juridice în cauză și care îndeplinește o funcție de conducere în cadrul persoanei juridice, în baza unuia dintre următoarele temeiuri:
  - (a) un mandat de reprezentare a persoanei juridice;
  - (b) competența de a lua decizii în numele persoanei juridice sau
  - (c) competența de exercitare a controlului în cadrul persoanei juridice.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că se poate angaja răspunderea persoanelor juridice atunci când lipsa supravegherii sau a controlului din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă săvârșirea, inclusiv de către orice persoană aflată sub autoritatea sa, a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolele 7-14, în beneficiul persoanei juridice respective.
- (3) Răspunderea unei persoane juridice în temeiul alineatelor (1) și (2) nu exclude procedurile penale împotriva persoanelor fizice care sunt implicate în infracțiunile menționate la articolele 7-14 în calitate de autori, instigatori sau complici.

Articolul 17
Sanțiuni aplicabile persoanelor juridice

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică a cărei răspundere este antrenată pentru o infracțiune în temeiul articolului 16 este pasibilă de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sancțiunile sau măsurile aplicabile persoanelor juridice a căror răspundere este antrenată în temeiul articolului 16 includ:
  - (a) amenzi penale sau nepenale, a căror limită superioară nu ar trebui să fie mai mică de 5 % din cifra de afaceri la nivel mondial a persoanei juridice, inclusiv a entităților conexe, în exercițiul financiar anterior deciziei de impunere a amenzii;
  - (b) excluderea persoanei juridice respective de la dreptul de a beneficia de prestații sau ajutoare publice;
  - (c) excluderea temporară sau permanentă din procedurile de achiziții publice;
  - (d) măsuri de interdicere temporară sau permanentă a exercitării unei activități comerciale de către persoana juridică respectivă;
  - (e) retragerea permiselor sau a autorizațiilor de desfășurare a activităților în contextul cărora a fost săvârșită infracțiunea;
  - (f) posibilitatea autorităților publice de a anula sau de a rezilia un contract încheiat cu acestea, în contextul căruia a fost săvârșită infracțiunea;
  - (g) plasarea persoanei juridice respective sub control judiciar;
  - (h) lichidarea judiciară a persoanei juridice respective și
  - (i) închiderea temporară sau permanentă a unităților care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Articolul 18
Circumstanțe agravante și atenuante

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe agravante în ceea ce privește infracțiunile menționate la articolele 7-14:
  - (a) autorul infracțiunii este un înalt funcționar;
  - (b) autorul infracțiunii a fost condamnat anterior pentru săvârșirea unei infracțiuni menționate la articolele 7-14;
  - (c) autorul infracțiunii a obținut un beneficiu substanțial sau infracțiunea a cauzat prejudicii substanțiale;
  - (d) autorul infracțiunii a comis infracțiunea în beneficiul unei țări terțe;
  - (e) autorul infracțiunii exercită funcții de investigare, urmărire penală sau judecare;
  - (f) infracțiunea a fost săvârșită în cadrul unei organizații criminale în sensul Deciziei-cadru 2008/841/JAI și

- (g) autorul infracțiunii este o entitate obligată în sensul articolului 2 din Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului⁶¹ sau un angajat al unei entități obligate sau are un mandat, fie individual, fie ca parte a unui organ al entității obligate, de reprezentare a entității respective sau competența de a lua decizii în numele entității respective sau de exercitare a controlului în cadrul entității obligate și a săvârșit infracțiunea în exercitarea activităților sale profesionale.
- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că următoarele circumstanțe sunt considerate circumstanțe atenuante în legătură cu infracțiunile menționate la articolele 7-14:
- (a) autorul infracțiunii furnizează autorităților competente informații pe care altfel nu le-ar fi putut obține, ajutându-le:
- (i) să identifice și să defere justiției alți infractori sau
- (ii) să găsească probe
- (b) autorul infracțiunii este o persoană juridică care a pus în aplicare programe eficiente de control intern, de sensibilizare în materie de etică și de conformitate pentru a preveni corupția înainte sau după săvârșirea infracțiunii și
- (c) autorul infracțiunii este o persoană juridică care, la descoperirea unei infracțiuni, a divulgat rapid și în mod voluntar informații autorităților competente și a luat măsuri de remediere.

Articolul 19

Privilegiile sau imunitatea împotriva anchetării și a urmăririi penale a infracțiunilor de corupție

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că privilegiile sau imunitățile împotriva anchetării și a urmăririi penale acordate funcționarilor naționali pentru infracțiunile menționate în prezenta directivă pot fi ridicate printr-un proces obiectiv, imparțial, eficient și transparent prestabilit prin lege, bazat pe criterii clare și care se încheie într-un interval de timp rezonabil.

Articolul 20

Competența

- (1) Fiecare stat membru își stabilește competența în privința infracțiunilor menționate în prezenta directivă, în următoarele cazuri:
- (a) infracțiunea este săvârșită, în totalitate sau parțial, pe teritoriul său;
- (b) autorul infracțiunii este resortisant al statului membru respectiv sau își are reședința obișnuită în acesta;
- (c) infracțiunea a fost săvârșită în interesul unei persoane juridice având sediul pe teritoriul respectivului stat membru.

---

⁶¹ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (2) În cazul în care o infracțiune menționată în prezenta directivă intră în competența mai multor state membre, statele membre respective cooperează pentru a stabili statul membru care desfășoară procedurile penale. Atunci când este cazul și în conformitate cu articolul 12 din Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului⁶², chestiunea este transmisă către Eurojust.
- (3) În cazurile menționate la alineatul (1) litera (b), fiecare stat membru se asigură că propria competență nu este subordonată condiției ca urmărirea penală să poată fi inițiată numai în urma unui denunț din partea statului pe teritoriul căruia a fost săvârșită infracțiunea sau în urma depunerii unei plângeri de către victimă în statul în care a fost săvârșită infracțiunea.

Articolul 21

Termenele de prescripție pentru infracțiuni de corupție

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a prevedea un termen de prescripție care să permită investigarea, urmărirea penală, judecarea și pronunțarea unor hotărâri judecătorești în cazul infracțiunilor menționate la articolele 7-14 într-un termen suficient după săvârșirea acestor infracțiuni, astfel încât infracțiunile respective să poată fi abordate eficient.
- (2) Termenul de prescripție menționat la alineatul (1) nu este mai scurt de:
- (a) cincisprezece ani de la data săvârșirii infracțiunii, pentru infracțiunile menționate la articolele 7 și 12;
  - (b) zece ani de la data săvârșirii infracțiunii, pentru infracțiunile menționate la articolele 8-11;
  - (c) opt ani de la data săvârșirii infracțiunii, pentru infracțiunile menționate la articolele 13 și 14.
- (3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai scurt, cu condiția ca termenul să poată fi întrerupt sau suspendat în cazul unor acte specifice și ca normele aplicabile privind termenele de suspendare și de prescripție să nu afecteze eficacitatea procesului judiciar și aplicarea disuasivă a sancțiunilor. Acest termen nu este mai scurt de:
- (a) zece ani pentru infracțiunile menționate la articolele 7 și 12;
  - (b) opt ani pentru infracțiunile menționate la articolele 8-11;
  - (c) cinci ani pentru infracțiunile menționate la articolele 13 și 14.
- (4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura executarea unei pedepse cu închisoarea în urma unei condamnări definitive pentru cel puțin:
- (a) cincisprezece ani de la data condamnării definitive pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 7 și 12;
  - (b) zece ani de la data condamnării definitive pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 8-11;
  - (c) opt ani de la data condamnării definitive pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 13 și 14.

---

⁶² Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (JO L 328, 15.12.2009, p. 42).

- (5) Prin derogare de la alineatul (4), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai scurt, cu condiția ca termenul să poată fi întrerupt sau suspendat în cazul unor acte specifice și ca normele aplicabile privind termenele de suspendare și de prescripție să nu afecteze eficacitatea procesului judiciar și aplicarea disuasivă a sancțiunilor. Acest termen nu este mai scurt de:
- (a) zece ani de la data condamnării definitive pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 7 și 12;
  - (b) opt ani de la data condamnării definitive pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 8-11;
  - (c) cinci ani de la data condamnării definitive pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolele 13 și 14.

Articolul 22

Protecția persoanelor care raportează infracțiuni sau care contribuie la anchetă

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că Directiva (UE) 2019/1937 se aplică în ceea ce privește raportarea infracțiunilor menționate la articolele 7-14 și protecția persoanelor care raportează astfel de infracțiuni.
- (2) În plus față de măsurile menționate la alineatul (1), statele membre se asigură că persoanele care raportează infracțiunile menționate în prezenta directivă și care furnizează dovezi sau cooperează în alt mod la investigarea, urmărirea penală sau judecarea unor astfel de infracțiuni beneficiază de protecția, sprijinul și asistența necesare în contextul procedurilor penale.

Articolul 23

Instrumente de investigare

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele, unitățile sau serviciile responsabile de investigarea sau urmărirea penală a infracțiunilor menționate în prezenta directivă au acces la instrumente eficiente de investigare, precum cele utilizate pentru combaterea criminalității organizate sau pentru alte infracțiuni grave.

Articolul 24

Cooperarea dintre autoritățile statelor membre, Comisie, Europol, Eurojust, Oficiul European de Luptă Antifraudă și Parchetul European

Fără a aduce atingere normelor privind cooperarea transfrontalieră și asistența judiciară reciprocă în materie penală, autoritățile statelor membre, Europol, Eurojust, Parchetul European, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și Comisia cooperează, în limitele competențelor lor respective, în domeniul combaterii infracțiunilor menționate în prezenta directivă. În acest scop, după caz, Europol, Eurojust, Parchetul European, Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și Comisia oferă asistență tehnică și operațională în conformitate cu mandatele lor pentru a facilita coordonarea investigațiilor și a urmărilor penale de către autoritățile competente.

Articolul 25

Sprrijinul acordat de către Comisie statelor membre și autorităților lor competente

- (1) Comisia sprijină, după caz, statele membre și autoritățile competente în vederea îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul prezentei directive.
- (2) Comisia elaborează o sinteză a riscurilor sectoriale de corupție din Uniune și facilitează schimbul de informații între statele membre și experții din întreaga Uniune.
- (3) În special, Comisia, prin intermediul rețelei UE de combatere a corupției:
  - (a) facilitează cooperarea și schimbul de bune practici între practicienii, experții, cercetătorii și alte părți interesate din statele membre;
  - (b) completează activitățile, cum ar fi cele menționate la articolul 3 și la articolul 18 alineatul (2) litera (b), prin elaborarea de bune practici, de materiale de orientare și de metodologii.
- (4) Comisia informează statele membre cu privire la resursele financiare la nivelul Uniunii puse la dispoziția acestora în scopul combaterii corupției.

Articolul 26

Colectarea datelor și statistici

- (1) Statele membre colectează date statistice privind infracțiunile menționate la articolele 7-14 din prezenta directivă.
- (2) Datele statistice menționate la alineatul (1) includ cel puțin următoarele elemente:
  - (a) numărul de cauze raportate;
  - (b) numărul de cauze investigate;
  - (c) numărul de puneri sub acuzare;
  - (d) durata medie a anchetelor penale;
  - (e) durata medie a procedurilor judiciare referitoare la cauzele în primă instanță, în a doua instanță și în recurs;
  - (f) numărul condamnărilor;
  - (g) numărul persoanelor fizice condamnate și sancționate, cu precizarea numărului de funcționari publici și de înalți funcționari;
  - (h) numărul persoanelor juridice cărora li s-a angajat răspunderea și care au fost sancționate;
  - (i) numărul de cauze de corupție respinse în instanță, făcându-se distincția între respingerile pe fond sau nu și incluzând hotărârile care nu au fost luate în urma unor procese;
  - (j) tipurile și nivelurile sancțiunilor impuse pentru fiecare dintre infracțiunile menționate la articolele 7-14;
  - (k) numărul deciziilor de grațiere după o condamnare, cu precizarea numărului de decizii de grațiere a funcționarilor publici și a înalților funcționari.

- (3) Statele membre publică anual, până la 1 iunie, datele statistice menționate la alineatul (2) pentru anul precedent, într-un format prelucrabil automat și defalcat, și informează Comisia în acest sens.

Articolul 27

Înlocuirea Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene

- (1) Decizia-cadru 2003/568/JAI se înlocuiește în privința statelor membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre respective în privința datei de transpunere a respectivei decizii-cadru în dreptul intern.

În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la Decizia-cadru 2003/568/JAI se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

- (2) Convenția privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene se înlocuiește în privința statelor membre pentru care prezenta directivă este obligatorie.

În ceea ce privește statele membre pentru care prezenta directivă este obligatorie, trimerile la convenția respectivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă.

Articolul 28

Modificări ale Directivei (UE) 2017/1371 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal

Directiva (UE) 2017/1371 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 2 alineatul (1), se introduce următoarea literă (c):
„(c) «înalți funcționari» sunt cei definiți la articolul 2 punctul 8 din Directiva (UE) XXX privind combaterea corupției.”
- (2) La articolul 4 alineatul (2), termenii „corupție pasivă și activă”, „corupție pasivă” și „corupție activă” se înlocuiesc cu „luare și dare de mită în sectorul public”, „luare de mită în sectorul public” și, respectiv, „dare de mită în sectorul public”.
- (3) La articolul 7, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:
„(3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunile menționate la articolul 3 și articolul 4 alineatele (1) și (2) sunt sancționate cu o pedeapsă maximă de cel puțin șase ani de închisoare atunci când implică un prejudiciu sau un avantaj semnificativ.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că infracțiunea menționată la articolul 4 alineatul (3) este sancționată cu o pedeapsă maximă de cel puțin cinci ani de închisoare atunci când implică un prejudiciu sau un avantaj semnificativ.

Prejudiciul sau avantajul rezultat în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) literele (a), (b) și (c) și la articolul 4 este considerat a fi semnificativ atunci când prejudiciul sau avantajul implică mai mult de 100 000 EUR.

Prejudiciul sau avantajul rezultat în urma săvârșirii infracțiunilor menționate la articolul 3 alineatul (2) litera (d) și care fac obiectul articolului 2 alineatul (2) sunt considerate semnificative.”

(4) La articolul 7, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Atunci când o infracțiune menționată la articolul 3 alineatul (2) litera (a), (b) sau (c) sau la articolul 4 alineatele (1) și (3) implică un prejudiciu mai mic de 10 000 EUR sau un avantaj mai mic de 10 000 EUR, statele membre pot să prevadă sancțiuni de altă natură decât cea penală.”

(5) La articolul 7, se introduce următorul alineat (6):

„(6) Fără a aduce atingere alineatelor (1)-(5), statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că persoanelor fizice care au fost condamnate pentru săvârșirea uneia dintre infracțiunile menționate în prezenta directivă li se pot aplica sancțiunile sau măsurile menționate la articolul 15 alineatul (4) din Directiva (UE) XXX privind combaterea corupției.”

(6) Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Circumstanțe agravante și atenuante

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că circumstanțele menționate la articolul 18 din Directiva (UE) XXX privind combaterea corupției sunt considerate circumstanțe agravante și atenuante în ceea ce privește infracțiunile menționate în prezenta directivă.”

(7) Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Sanțiuni privind persoanele juridice

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică a cărei răspundere este antrenată pentru o infracțiune în temeiul articolului 6 este pasibilă de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că sancțiunile sau măsurile aplicabile persoanelor juridice a căror răspundere este antrenată în temeiul articolului 6 le includ pe cele menționate la articolul 17 alineatul (2) din Directiva (UE) XXX privind combaterea corupției.”

(8) La articolul 12, alineatele (2), (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Termenul de prescripție menționat la alineatul (1) nu este mai scurt de:

(a) cincisprezece ani de la data săvârșirii infracțiunii, pentru infracțiunile menționate la articolul 3 și articolul 4 alineatele (1) și (2);

(b) zece ani de la data săvârșirii infracțiunii, pentru infracțiunea menționată la articolul 4 alineatul (3).

(3) Prin derogare de la alineatul (2), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai scurt, cu condiția ca termenul să poată fi întrerupt sau suspendat în

cazul unor acte specifice și ca normele aplicabile privind termenele de suspendare și de prescripție să nu afecteze eficacitatea procesului judiciar și aplicarea disuasivă a sancțiunilor. Acest termen nu este mai scurt de:

(a) zece ani pentru infracțiunile menționate la articolul 3 și articolul 4 alineatele (1) și (2);

(b) opt ani pentru infracțiunea menționată la articolul 4 alineatul (3).

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura executarea unei pedepse cu închisoarea în urma unei condamnări definitive pentru cel puțin:

(a) cincisprezece ani de la data condamnării definitive pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 și articolul 4 alineatele (1) și (2);

(b) zece ani de la data condamnării definitive pentru infracțiunea menționată la articolul 4 alineatul (3).

(5) Prin derogare de la alineatul (4), statele membre pot stabili un termen de prescripție mai scurt, cu condiția ca termenul să poată fi întrerupt sau suspendat în cazul unor acte specifice și ca normele aplicabile privind termenele de suspendare și de prescripție să nu afecteze eficacitatea procesului judiciar și aplicarea disuasivă a sancțiunilor. Acest termen nu este mai scurt de:

(a) zece ani de la data condamnării definitive pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 3 și articolul 4 alineatele (1) și (2);

(b) opt ani de la data condamnării definitive pentru infracțiunea menționată la articolul 4 alineatul (3).”

Articolul 29

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până cel târziu la [18 luni de la adoptare]. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

(2) Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(3) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 30

Evaluare și raportare

(1) În termen de [24 de luni de la termenul de punere în aplicare a prezentei directive], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a gradului în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive.

(2) La fiecare doi ani începând cu [12 luni de la termenul de punere în aplicare a prezentei directive], statele membre transmit Comisiei, în termen de trei luni, un

raport care include un rezumat privind punerea în aplicare și măsurile luate în conformitate cu articolele 3-6.

- (3) În termen de [48 de luni de la termenul de punere în aplicare a prezentei directive], Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare a valorii adăugate a prezentei directive în ceea ce privește combaterea corupției. Raportul evaluează, de asemenea, impactul prezentei directive asupra drepturilor și libertăților fundamentale. Pe baza acestei evaluări, Comisia decide, dacă este necesar, asupra unor acțiuni ulterioare adecvate.

Articolul 31
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 32
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European,
Președinta

Pentru Consiliu,
Președintele